

Pecetea A Șaptea

 Îți mulțumesc, frate. În timp ce noi rămânem în picioare, să ne rugăm.

² Atotputernicul Dumnezeu, autor al Vieții, și dătător al tuturor bunurilor, daruri spirituale, noi sîntem într-adevăr recunoscători acum pentru acest foarte minunat, remarcabil, timp de părăsire în Prezența Ta; marchează o însemnătate în viețile noastre, Doamne, un timp pe care noi nu-l vom uita, indiferent cît de mult vom sta noi. Și ne rugăm, Dumnezeule, ca în această seară de încheiere . . . Noi observăm Scriptura, la încheierea zilei de sărbătoare, Isus a stat în mijlocul lor și a strigat, “Dacă vreun om însetează, el să vină la Mine!” Și mă rog, Tată Ceresc, ca aceea să se repete iarăși în seara aceasta, ca noi să putem auzi Glasul Domnului nostru chemîndu-ne, și chemîndu-ne în serviciu pentru El, umblări mai apropiate. Noi simțim că noi am auzit deja Glasul Lui, în deschiderea acestor Peciți, vorbind că aceasta este ultima zi, iar timpul este aproape. Admite aceste binecuvîntări pe care noi le cerem, Tată, în Numele lui Isus Cristos, și pentru slava Lui. Amin.

Așezați-vă.

³ Mi-ar place să adaug asta, că, din toate serviciile pe care le-am avut vreodată în viața mea, eu cred că această săptămînă a fost cel mai glorios timp din toată viața mea în serviciu. Nu contează ce eu am . . . Eu am văzut săvîrșite minuni mărețe, desigur, înainte, și servicii de vindecare, dar acesta este mai presus de acela. Acesta a fost unul din cele mai mărețe timpuri, moment important din viața mea, este să fiu aici. Și văzînd micuțul tabernacol că își pune această arătare deosebită; nu numai asta, dar interiorul își pune o arătare deosebită!

⁴ Și, acum, l-am întrebat pe Billy; i-a durat așa de mult, ca să vină și să mă ia. El mi-a spus că acolo a fost un alt grup botezat. Care, aceasta trece peste o sută, săptămîna aceasta, de oameni fiind botezați în Numele Domnului nostru Isus Cristos. Astfel, noi sîntem—sîntem mulțumiți. Și Dumnezeu să vă binecuvînteze!

⁵ Și, acum, dacă voi nu aveți o biserică casă, noi vă invităm aici, să veniți și să vă închinați cu noi. Doar amintiți-vă că biserica este deschisă. Noi nu sîntem denominațiune, și eu sper și sînt încredințat că aceasta niciodată nu va fi o denominațiune. Doar o părăsire unde bărbați și femei, și băieți și fete, se întîlnesc în jurul mesei lui Dumnezeu, și au părăsire în jurul Cuvîntului, și noi avem toate lucrurile în comun.

⁶ Acum, și noi avem un pastor minunat, un om adevărat al lui Dumnezeu, și eu sînt așa de recunoscător pentru asta. Dacă vă veți aminti, o vedenie, cu un an în urmă, că Hrana a fost depozitată sus în locul acesta. Și aceasta este exact corect. Iar noi sîntem . . .

⁷ Noi avem locul acum, potrivit, pentru clasele de școală Duminicală, pentru toate vîrstele, și noi sîntem chiar foarte recunoscători pentru această ocazie. Unii au spus, cîndva, dacă ei ar avea doar clase de școală Duminicală unde ei să-și poată trimite copiii. Acum, voi, ei le au acum. Astfel, acum, astfel doar veniți drept înainte și fiți cu noi dacă voi nu aveți o biserică casă.

⁸ Desigur, dacă voi aveți o biserică bună la care voi mergeți, și predică Evanghelia, și așa mai departe, păi, acela este—acela este doar un alt grup dintre noi, vedeți voi, în altă parte. Dar dacă voi nu aveți nici o casă, și voi sînteți . . .

⁹ Eu înțeleg căci cîțiva s-au, s-au mutat înăuntru din alte părți ale țării, ca să facă aceasta biserica casă a lor. Și noi desigur că vă zicem bun venit aici la Cuvîntul Domnului. Și îmi amintesc, eu presupun, cînd am plecat, eu v-am spus căci—căci serviciile, atît cît mă privea pe mine, vor fi aici la tabernacol.

¹⁰ Eu nu știu încă cîte toate are Domnul pentru mine în viitor. Eu încredințez aceea în mîna Lui, nu ceva superstiție sau ceva. Eu doar aștept, zi de zi, ca El să mă călăuzească înspre locul unde eu aș putea să fiu de mai bun serviciu pentru El. Și cînd El a terminat cu mine, atunci sînt încredințat că El mă va primi Acasă, în pace.

¹¹ Și, acum, eu sînt foarte recunoscător pentru cooperarea oamenilor din tabernacol. Așa cum Billy mi-a spus săptămîna aceasta, că, eu cred, fiecare casă care este reprezentată aici în jurul acestui tabernacol are pe cineva cu ei. Ei au deschis, casele și locurile voastre, și au luat înăuntru oameni care nu ar fi avut vreun loc la care să meargă. Acum, acelea sînt adevărate fapte Creștine. Iar unele case doar au băgat pe fiecare în fiecare colțișor în care ei au putut, ca să le dea oamenilor un loc să stea.

¹² Deoarece, acesta a fost un timp foarte greu, din cauza aceasta, vreun fel de o afacere care se desfășura, despre sporturile mondiale, un fel de basketball sau ceva, și—și au fost făcute rezervări. Plus un grup mare de la . . .

¹³ Eu cred, că sînt reprezentate aici în această biserică mică, cam, în jur de douăzeci și opt sau treizeci de state reprezentate chiar aici în biserică, pe lîngă două națiuni străine, astfel, și această mică trezire. Astfel, aceea cam ia un pic de loc, însăși. Știm despre . . .

14 Eu am întrebat astăzi, cu unii oameni. Am zis, “Am înțeles că acolo nu erau prea mulți oameni din Jeffersonville pe aici, în adunare.”

15 Cineva a vorbit, a zis, “Noi nu putem intra înăuntru.” Păi, asta, asta a fost. Acela era motivul. Unii de la poliție, și așa mai departe, au vrut să vină la adunare, dar au zis, se discuta pe aici, au zis, însă ei au venit sus și ei nu au putut intra înăuntru, că aceasta era deja plină chiar înainte de timpul când ei puteau intra înăuntru. Astfel ei și-au avut timpul, poate, mai târziu, și ei nu au venit. Astfel acum oamenii vin din alte locuri, așa că noi sîntem foarte recunoscători.

16 Acum, eu nu știu. Următorul lucru care va urma aceasta, vor fi cele Șapte Trîmbițe, într-un alt mesaj. Dar, în Peciți, practic fiecare lucru este inclus. Epocile bisericii vin în jos, și noi le-am așezat primele, care era cel mai—care era cel mai important, însă... din acel timp. Acum, deschiderea Peciților arată unde merge Biserica, și cum o sfîrșește Ea. Iar acum, mă gîndesc, că Tatăl Ceresc este cu certitudine îndurător față de noi, că ne-a lăsat să vedem ce am văzut.

17 Și eu spun asta, uitîndu-mă peste toate notițele despre care am predicat, cu mulți ani în urmă, eu veneam doar înăuntru și spuneam ce eu gîndeam că este drept, și mergeam înainte. Eu eram departe jos de pe linie. Și acum, toate patru dintre acele Peciți, eu am avut aceasta cam într-o predică de douăzeci de minute, toată din aceasta. Cei patru călăreți pe cai, din Apocalipsa, eu i-am aruncat pe toți laolaltă și am zis, “Un cal a mers în alb,” am zis, “probabil că aceasta era—epoca timpurie. Și calul următor a mers în foamete,” și atunci înainte în felul acela. Dar, Doamne, cînd Cuvîntul a fost într-adevăr deschis, Acesta a fost cu o sută de mile depărtare de aceasta.

18 Astfel, se cuvine ca noi să veghem și să așteptăm. Și poate că aceasta trebuia să fie timpul acesta să o facă. Acolo pot fi multe lucruri care au fost spuse, care ar putea să fie în dezacord cu alți oameni. Dar eu cred, cînd vine marele timp de încheiere, și noi întîlnim pe Domnul nostru, noi vom afla că Acesta era corect. Acesta—Acesta—Acesta într-adevăr este.

19 Acum, oamenii care sînt din afara orașului, de prin jur din diferite locuri, vin înăuntru din state și națiuni diferite, cum apreciez eu sinceritatea voastră să călătoriți toată distanța, și să vă luați concediile voastre. Iar unii dintre ei chiar fără locuri să stea! Eu—eu știu, pentru că am fost în stare să ajut pe unii din ei să obțină loc să stea. Chiar fără bani din care să mînce, sau orice altceva, și astfel... și chiar vin, oricum, așteptînd ceva să se întîmple, ca să poarte de grijă de aceasta. Și cu o așa credință mare în aceea, încît nu contează dacă ei trebuie să meargă fără hrană, sau chiar un loc să stea, ei vor să

vină să audă acelea, lucrurile acelea că se întâmplă, oricum. Aceea este într-adevăr distins, voi știți. Și fiecare au fost doar așa sută la sută!

²⁰ L-am întâlnit pe cumnatul meu înapoi acolo, care era cel—cel... care a așezat cărămizile la biserică, și așa mai departe. Și eu i-am spus cât îi apreciez eu munca lui. Eu nu sînt un—un zidar de cărămidă, sau nu știu nimic despre aceasta. Însă eu știu ce este un unghi de colț, și dacă acesta este aranjat cumva corect.

²¹ Și el a zis, “Eu o să-ți spun.” El a zis, “Niciodată nu a existat un astfel de timp, abia dacă, în care tu ai văzut vreodată o astfel de armonie printre oameni, cînd ei toți lucrează împreună.”

²² Fratele Woods, Fratele Roberson, și fiecare doar așezau în locurile lor, fiecare lucru. Iar fratele care—care a pus acustica, cea... eu vreau să spun echipamentul de adresare publică și fiecare lucru, în biserică. Ei au zis, “Fiecare lucru a mers întocmai corect.” Cînd ei au nevoie de ceva, acolo stătea omul care să o facă acolo. Astfel aceasta este... Dumnezeu este în tot programul întreg. Noi sîntem foarte mulțumitori pentru aceasta.

²³ Mulți donatori mari în biserică, să ajute să o facă, așa ca Fratele nostru Dauch și sora Dauch care șed aici, și mulți alții care au donat din greu pentru cauza aceasta. Și eu cred, că tocmai la timpul acela, lor nu le lipsește nici un pic și pentru totul s-a plătit. Astfel noi sîntem foarte recunoscători pentru asta.

²⁴ Rețineți, aceasta este biserica voastră, căci voi sînteți un slujitor al lui Cristos. Și pentru aceasta este ea zidită aici, o ușă deschisă să facă slujitori, și pentru slujitorii care sînt deja slujitori ai lui Cristos, să vină înăuntru și să se bucure în jurul părtășiei lui Isus Cristos. Și noi vrem ca voi să știți că fiecare este binevenit.

²⁵ Și acum cînd voi mă auziți uneori, sub timpul de ungere, cumva că zgîndăresc în jos perdeaua pe organizație, eu—eu nu vreau să spun asta împotriva pastorului vostru, sau împotriva vreunui frate, soră, în biserică. Deoarece, pînă la urmă, Dumnezeu are oameni în fiecare organizație care există. Dar El nu acceptă organizația; El acceptă persoana din organizație. Nu este nevoie de o organizație.

²⁶ De aceea, cînd oamenii ajung așa legați în jurul organizației, atunci ei nu pot să vadă nimic altceva decît numai ce spune biserica aceea, vedeți voi. Și aceea face să nu fie părtășie cu alții, și acesta este un sistem cu care Dumnezeu nu este mulțumit, și aceasta este o afacere lumească care nu a fost ordonată de Dumnezeu.

²⁷ Astfel, acum, eu nu vreau să spun că vreo persoană. Catolic, Iudeu, orice ar putea să fie el, sau—sau Metodist, Baptist, Prezbiterian, orice organizație, fără organizație, și—și ne denominaționali, și toți, Dumnezeu își are copiii Lui șezînd înăuntru acolo. Vedeți? Și de multe ori eu cred că ei sînt acolo pentru un scop, să dea Lumină, să tragă afară pe predestinații aceia de peste tot în jur pretutindeni. Și—și în ziua aceea măreață, noi vom vedea atunci, că Biserica Domnului Isus Cristos va fi chemată la—la mărețul timp de întîlnire în aer, și noi toți vom merge sus să-L întîlnim. Și eu—eu aștept după ceasul acela.

Acum, acolo este așa de mult să se spună!

²⁸ Iar în seara aceasta, asupra finalului, seara de încheiere, ca de obicei, fiecare este... Într-un serviciu de vindecare, eu găsesc, sub așteptări după lucruri mărețe ca să fie făcute în serviciul de vindecare, care le face o tensiune, nervoasă. Și apoi eu găsesc același lucru în seara aceasta, că fiecare este sub așteptare de a vedea cum... Și fiecare seară, a fost în felul acela, pentru deschiderea acelor Peceti.

²⁹ Acum eu vreau să fac aceasta foarte clar. De fiecare dată, de fiecare dată că aceste Peceti au venit la loc; fiecare lucru pe care eu l-am crezut vreodată despre Ele, și am citit de la alți oameni, a fost contrar față de ce a venit la mine în cameră.

³⁰ Și mintea mea, la acest timp... Motivul că am avut acel serviciu de vindecare azi dimineață, era din cauză că mintea mea umană devine așa îndepărtată de la propriul meu fel de gîndire. Eu am încercat să stau într-o—într-o cameră cu jaluzelele trase în jos, și un bec aprins. Aceasta este a opta zi. Și nici măcar nu am urcat în mașina mea, să—să merg undeva.

³¹ Eu a trebuit să merg cu niște frați, jos la bănci, să semnez ceva facturi și lucruri, asupra banilor și a lucrurilor care au fost împrumutați pentru această biserică. Dar eu—dar eu am venit chiar drept înapoi, și am mers drept la studiu.

³² Și lucrul ciudat, acolo nu era nici o persoană să zică ceva. Sau, de obicei, ei bat, și trag, și prin jur. Acolo nu a fost nici un lucru. Aceasta a fost foarte fenomenal.

³³ Unde eu am mîncat, la al lui Fratele Woods. De obicei locul acela este încărcat în jur cu mașini. Și ei aveau opt sau zece oameni diferiți care urmau să vină să stea cu ei în decursul acestui timp, și nici unul dintre ei nu a venit.

³⁴ Apoi, azi dimineață, eu niciodată nu voi uita dimineața aceasta, harul Mîntuitorului nostru față de obositul Lui, slujitor ostenit. Cînd, eu am răspuns la întrebarea unei sărmane persoane, și, cît a putut mintea mea de bine, gîndindu-mă că am făcut bine. Și, cu totul dintr-o dată, de parcă eu am—eu am luat ceva de la un copil, eu eram așa de

condamnat, și nu știam ce era aceasta. Și mă gîndeam, poate fiindcă eu am presat să ajung la acel serviciu de vindecare, poate cineva este așa de disperat de bolnav, că trebuia să se facă rugăciune pentru el chiar atunci. Și am întrebat audiența. În cîteva minute, aceasta a fost descoperit. Și cineva a zis, “Nu ai vrea ca tu să citești—citești textul tău din nou?” sau ceva. Și la timpul acela, eu am ridicat bucățica de hirtie și am citit-o din nou, să văd ce a spus aceasta. Și m-am uitat jos în Carte, și aceasta era întru totul diferit, întrebarea la care am răspuns. Vedeți?

³⁵ Pot eu să vă transmit aceasta către voi. Cînd Supranaturalul vine înăuntru, acela este gîndul lui Cristos. Tu devii așa de departe de la propria ta gîndire, pînă cînd, în mintea ta proprie, eu... Aceasta, voi... eu nu... Nu mă lăsați să încerc să explic asta, deoarece eu nu pot. Vedeți? Eu nu aș putea să o fac. Nu există nimeni care ar putea să o facă.

³⁶ Cum putea omul acela, care era Ilie, să stea sus acolo pe munte, sub Prezența lui Dumnezeu, și să tragă în jos foc din cer, și apoi să ploaie chiar în spatele focului? Și apoi să închidă cerurile, și nu a plouat pentru trei ani și șase luni, și merge drept înapoi și cheamă ploaia, în aceeași zi! Și sub ungerea aceea, cum... Și a dus patru sute de preoți afară și i-a omorît; și apoi a fugit în pustie, țipînd pentru viața lui, din cauza unei amenințări a unei femei. Vedeți? Izabela, ea a jurat că ea îi va lua viața. Cînd, Ahab și toți dintre ei erau acolo, să vadă Prezența lui Dumnezeu și marea minune făcută. Vedeți, el... Duhul l-a părăsit. În felul lui natural de gîndire, el nu știa cum să gîndească, vedeți. El nu putea să gîndească pentru el însuși.

³⁷ Și, amintiți-vă, că Îngerul l-a pus să doarmă, și l-a odihnit. L-a trezit, i-a dat ceva plăcinte; apoi l-a pus înapoi să doarmă, și l-a odihnit; și l-a trezit, și i-a dat niște plăcinte din nou. Și noi nu știm ce i s-a întîmplat omului, pentru patruzeci de zile. Apoi el a fost tras înapoi într-o peșteră, pe undeva, și Dumnezeu l-a chemat.

³⁸ Să nu încercați să explicați aceea din Supranatural. Voi nu o puteți face. Vedeți? Singurul lucru care este de făcut, este doar să mergeți drept înainte. Și eu încerc să mă fac cît pot eu de clar, însă de acum înainte eu voi... eu cred că eu nu voi încerca aceasta din nou. Voi doar absolut veți crede, sau nu. Și eu sînt... Voi veți vedea, puțin mai tîrziu, de ce.

Acum, eu am încercat să fiu cinstit. Dumnezeu cunoaște asta.

³⁹ Și întrebarea aceea de azi dimineată. Eu am încercat să o răspund tot atît de cinstit cît am știut eu cum. Eu am citit doar prima parte a versetului, și aceasta era o... nu ar fi fost corect. Dar Duhul Sfînt, înțelegînd că eu... mintea mea... Vedeți, priviți, ultimele două sau trei zile, ce s-a întîmplat. Vedeți,

eu—eu am numit șapte sute... “șapte mii,” șapte sute. Azi dimineată, am încercat, și aceasta a fost observat de către oameni, vedeți, și aceea a arătat că voi ați urmărit. Acum, o alta, unde eu am încercat să spun “porumbelul,” și eu l-am numit mielul; însă eu am prins asta imediat. Și apoi, aici, una care eu nu am prins-o pe aceea, Duhul Sfânt s-a întors drept înapoi în jur și m-a chemat la aceea.

⁴⁰ Aceasta este o dublă confirmare că aceste lucruri sînt corecte. Ele sînt... Dumnezeu veghează asupra, să vadă că Aceasta este corect. Asta-i adevărat. El vrea așa. El vrea ca voi să știți că Acesta este Adevărul.

⁴¹ El este Acela care-L trimite, pentru că acesta sigur că nu a fost... Acesta a fost tot așa de mult pentru mine, o învățare, așa cum a fost pentru voi. Și astfel noi sîntem... Eu sînt foarte recunoscător pentru—cunoștința, să cunoaștem acum de la Domnul, în ce ceas trăim noi; vedeți, trăim chiar în timpul sfîrșitului, înainte de plecarea Bisericii. Acum doar... .

⁴² Noi am vorbit, așa că să cerem doar din nou binecuvîntările Lui asupra Cuvîntului.

⁴³ Tatăl nostru Ceresc, aici vine seara aceea mareață, un ceas mareț atunci cînd s-a întîmplat un lucru mareț. Acesta era peste tot în jurul oamenilor. Și, Tată, mă rog ca în această seară aceasta să fie făcut cunoscut, dincolo de o umbră de îndoială, către inimile și mintea oamenilor, ca ei să știe că Dumnezeu încă este pe Tron, și că El încă iubește pe poporul Lui.

⁴⁴ Și acesta este ceasul, ceasul pe care lumea a tînjit să-l vadă, se apropie acum, deoarece aceasta strigă după răscumpărare. Noi putem vedea elementele gata să o aducă înapoi. Noi putem vedea elementele gata să aducă Biserica în Prezența lui Cristos. Noi putem vedea—Mireasa luîndu-și formă, punîndu-și haina de nuntă, pregătindu-se. Noi putem vedea luminile licărind. Noi știm că noi sîntem la sfîrșit.

⁴⁵ Acum, Tată Ceresc, așa cum aceasta merge înainte acum să predicăm, sau să învăț asupra acestui mareț, eveniment puternic care a avut loc în Slavă, cam cu două mii de ani în urmă, și i-a fost dat la marele apostol preaiubit, Ioan. Iar în seara aceasta noi urmează să vorbim asupra Acestuia. Lasă ca Duhul Sfînt să vină înainte acum în Puterea Lui puternică de descoperire, ca El să ne poată descoperi acel lucru pe care El vrea ca noi să-l cunoaștem, așa cum El a făcut-o în ultimele cîteva seri. Noi ne predăm la Tîne, cu Cuvîntul, în Numele lui Isus. Amin.

⁴⁶ Acum, așa cum voi vreți să întoarceți, poate, în Bibliile voastre. Și acesta este doar un verset scurt, un verset de Scriptură. Dar, acesta este ultimul verset, acesta se găsește... ultima Pecete, adică.

Acum, seara trecută noi am vorbit despre Pecetea a Șasea.

47 Prima Pecete, fiind anticristul prezentat. Timpul lui a mers dincolo, și noi vedem cum a mers el afară.

48 Cum Făptura care a fost prezentată, în Puterea lui Dumnezeu care a mers înainte cu puterea anticristului, să o combată! Eu nu cred că ar putea să existe o întrebare în mintea cuiva despre aceasta.

49 Atunci noi aflăm, că aceasta este imediat după acea, acea epocă a bisericii, acele Făpturi au mers.

50 Au terminat, noi aflăm, noi am schimbat, întregul tablou acolo, nu au mai ieșit Făpturi afară. Vedeți? Dar, aceasta prezenta, venind înainte, dincolo în perioada Necazului, după ce Biserica a mers afară.

51 Cît de perfect s-a potrivit aceasta drept înăuntru cu epocile bisericii! Eu nu văd o iotă, un lucru care nu s-a potrivit perfect, chiar pînă la epoci și fiecare lucru, și vremurile. Gîndiți-vă la aceasta. Aceea arată, că trebuia să fie Dumnezeu să o facă. Mintea umană nu putea să pătrundă aceasta. Și acum noi aflăm că aceea, de asemeni, noi . . .

52 Domnul ne-a lăsat să luăm Scriptura, Sfînta Scriptură ce Isus a spus că va avea loc. Și cum am fi aflat noi asta vreodată? Și aici, vine dincoace și descoperă, și o aduce întocmai exact. Predica Lui acolo, răspunzînd la aceea, aduce afară exact pînă la punct, șase dintre Peceti, dar El a omis pe a Șaptea. Înțelegeți?

53 Atunci cînd Pecetele au fost deschise, Dumnezeu, observați aici, El a omis să descopere chiar vreun simbol al Celei de a Șaptea. Vedeți? Acesta este un secret perfect cu Dumnezeu. Observați. Acum noi urmează să citim în Biblie, în a—a Șaptea Pecete. Aceea se află în Apocalipsa, capitolul al 8-lea.

Și cînd el a deschis pecetea a șaptea, acolo a fost tăcere în cer cam pe o durată de o jumătate de oră.

54 Și asta este tot ce avem noi despre aceasta. Acum noi urmează să observăm.

55 Și încerc să nu țin prea mult, pentru că mulți dintre voi au să fie pe drum, încă, în seara aceasta, mergînd acasă. Și mă gîndeam iarăși, că avînd un serviciu de vindecare azi dimineată care vă va lăsa să plecați dimineata, să nu fi trebuit să așteptați aici. Și acum noi . . .

56 Și eu, de asemeni, eu trebuie să călătoresc înainte la—la Tucson, Arizona, unde eu locuiesc. Și aceasta este casa mea acum. Și apoi eu—eu vreau să fiu înapoi aici, cu voia Domnului, în jur . . . Familia vrea să vină înapoi pentru cîteva zile în Iunie. Și, acum, poate eu ajung să vă întîlnesc pe voi toți jos aici, la o întîlnire în data aceea.

⁵⁷ Următorul meu serviciu stabilit este la Albuquerque, New Mexico. Eu cred că acesta este pe nouă, zece, și unsprezece. Eu voi fi acolo Joi și Vinerea Mare. Astfel, eu urma să am întregul lucru, și eu am alte întâlniri unde eu nu am putut să fac aceasta pînă la acel timp, astfel eu voi avea Joi seara și Vineri seara, la Albuquerque, New Mexico.

⁵⁸ Și apoi—și apoi—următorul, cunoscut, aproape, este potențial. Noi nu știm sigur. Acela este să fie cu bunii mei prieteni, cu—cu grupul despre Strigătul la Miezul Noptii, la... sus la Southern Pines, North Carolina.

⁵⁹ Și ei sînt la telefon înăuntru acolo acum, care, ei au trimis telegrame, mesaj, și fiecare lucru, și venind așa de aproape, pentru un alt grup, la Little Rock; despre oamenii în Numele lui Isus cu care eu am avut întâlnirile, acolo la Cow Palace vara trecută. Ei își au convenția lor la Little Rock, Arkansas. Și ei, de anul trecut, au vrut cel puțin o seară. Sau, vor toată din aceasta, dar ei o să fie chiar gata pentru o seară. Și astfel eu le-am spus, neștiind doar ce să fac, am spus că ei ar putea să anunțe aceasta, “potențial.” Apoi ei vor face aceasta cunoscut puțin mai tîrziu.

⁶⁰ El tocmai a chemat? Aha. În regulă. Ce zici? [Un frate zice, “Hot Springs.”—Ed.] Hot Springs, este acesta? Eu am greșit. [“Douăzeci și patru.”] Douăzeci și patru din... [“Mai.”] Mai? [Cineva zice, “Douăzeci și patru la douăzeci și opt Iunie.”] Douăzeci și patru la douăzeci și opt Iunie. Acum aceasta este anunțat, “Potențial,” aceea este, “dacă aceasta este voia Domnului.” Vedeți? Eu voi...

⁶¹ Iată motivul de ce mie îmi place să fac acele lucruri. Voi veți învăța puțin mai tîrziu, acum, vedeți. Cînd eu merg la un loc eu vreau să-mi pun piciorul acolo jos, știind că Dumnezeu a spus, “Mergi acolo.” Atunci dacă vrăjmașul se ridică pe undeva, eu zic, “Eu sînt aici în Numele Domnului Isus. Doar dă-te înapoi!” Vedeți? Vedeți? Vedeți? Și tu ești—tu ești sigur, de terenul tău, vedeți. Cînd El te trimite undeva, El va avea grijă de tine. Înțelegeți? Dar dacă tu mergi, presupunînd, atunci eu nu știu; El ar putea să nu fie acolo. Astfel eu—eu vreau să fiu cît se poate de sigur. Eu am luat multe pe care El nu mi-a spus să le iau, dar eu—eu îmi place să fiu așa de sigur cît este de posibil. Domnul să vă binecuvînteze pe toți acum.

⁶² Acum, acum noi observăm, acesta fiind doar un verset aici, ne-ar place să facem ceva doar un pic—un pic înainte aici. Voi observați, că noi am sărit capitolul al 7-lea. Al 6-lea capitol sfîrșește a Șasea, a Șasea Pecete. Dar, între Pecetea a Șasea și Pecetea a Șaptea, acolo are ceva loc. Vedeți? Și cît—cît de drăgălaș aceea s-a plasat întocmai la locul ei potrivit, între, al 6-lea și al 7-lea capitol. Acum voi observați în al 7-lea capitol, noi observăm, între a Șasea și a Șaptea, acolo este un interval. Un

interval, între, al 6-lea și al 7-lea capitol din Cartea Apocalipsei, și aceasta este între a Șasea și a Șaptea Pecete că acest interval este dat. Acum noi vrem să observăm asta. Aceasta este foarte important ca noi să observăm acest timp puțin.

⁶³ Acum rețineți, după al 4-lea capitol din Apocalipsa, Biserica este dusă. După ce acei—acei patru călăreți pe cai au mers afară, Biserica este dusă. Vedeți? Fiecare lucru care i s-a întâmplat Bisericii, s-a întâmplat pînă sus la al 4-lea capitol din Cartea Apocalipsei. Fiecare lucru care s-a întâmplat în mișcarea anticristă, a mers sus pînă la al 4-lea capitol. Și a Patra Pecete din Apocalipsa, și pentru anticrist și Cristos, s-a sfîrșit. Și anticristul vine la pieirea lui, și cu armata lui; și Cristos vine cu armata Lui.

⁶⁴ Aceasta este o luptă veche care a început departe înapoi, dincolo de timp. Și atunci ei erau... Satan și îngerii lui au fost aruncați afară, și atunci ei au venit pe pămînt. Și lupta s-a pus înăuntru din nou, deoarece Eva a rupt jos bariera de unde ea a fost izolată, înapoia Cuvîntului lui Dumnezeu. Și chiar din ceasul acela, Satan a cîștigat lupta asupra Cuvîntului lui Dumnezeu, deoarece unul din supușii Lui, cel mai slab, a lăsat jos barele. Și asta este exact cum a cîștigat el bătălia de fiecare dată, a fost deoarece unul din supușii Lui lasă jos bara de la Cuvînt.

⁶⁵ Și aceasta s-a făcut în această ultimă epocă a bisericii, printr-un sistem organizațional. Care, adevărata, veritabilă, sfîntă biserică a viului Dumnezeu, cu un călăreț mincinos, nu a vrut să accepte Cuvîntul, și a întors biserica de la Cuvînt la dogmă.

⁶⁶ Acum, cîți cunosc că aceasta este dogma pe care biserica Romano Catolică este zidită? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Admite ei aceasta? Absolut. Sigur. Cu certitudine, ei admit aceasta. Asta nu este tot. Catolicii, sigur, aceasta nu le-ar răni simțurile lor nici un pic, deoarece ei știu asta. Ei doar au adăugat una nouă, aici nu cu mult în urmă, că Maria a fost înviată. Vă amintiți aceasta, aici cu cîțiva ani în urmă, cam zece ani. Cîți își amintesc asta? [“Amin.”] Ziarul, înăuntru acolo. Sigur. Vedeți? Fiecare lucru, noua “dogmă.” Vedeți, aceasta este toată dogmă, nu Cuvînt. Vedeți?

⁶⁷ Un preot, la un interviu recent, el a zis, “D-le Branham,” el a zis, “Dumnezeu este în biserica Lui.”

Eu am spus, “Dumnezeu este în Cuvîntul Lui.”

El a zis, “Noi nu trebuie să ne certăm.”

⁶⁸ Am spus, “Eu nu mă cert. Eu doar fac o declarație. Dumnezeu este în Cuvîntul Lui. Asta-i adevărat. ‘Oricine care va lua ceva din Acesta, sau va adăuga ceva la Acesta,’ a spus Cuvîntul.”

69 El a zis, “Păi, Dumnezeu a dat . . . Cristos a dat bisericii Lui putere, și le-a spus: orice leagă ei pe pământ, va fi legat în Cer; și ce . . .”

Am spus, “Acela este exact Adevărul.”

70 El a zis, “Noi avem, pe . . . asupra acestui principiu, că noi avem putere să dezlegăm păcatul.”

71 Și am zis, “Dacă voi veți face aceasta în felul în care a fost dată la Biserică, și în felul în care ei au făcut-o, eu voi accepta aceasta. Dacă voi o faceți, există apă aici, să fii ‘botezat în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre,’ vedeți, nu că cineva vă spune că păcatele voastre sînt iertate.” Vedeți? Vedeți? Aceea este exact.

72 Priviți pe Petru cu cheile, în Ziua Cincizecimii. Amintiți-vă, că el avea cheile despre care ei vorbesc. Și—oamenii au zis, “Oamenilor și fraților, ce putem noi face să fim mîntuiți?”

73 Petru a spus, “Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos” (pentru ce?) “pentru iertarea păcatelor, și apoi voi veți primi darul Duhului Sfînt. Căci promisiunea este către voi, și către copiii voștri, acei ce sînt departe, chiar așa de mulți cîți va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” Asta-i adevărat. Astfel asta o stabilește pentru totdeauna. Totul s-a sfîrșit. Aceea a făcut-o.

74 Acum, însă, voi vedeți, anticristul vine înăuntru, așa cum noi l-am înfățișat și l-am arătat. O ce descoperire! Doamne, Doamne! Și să te gîndești, că toți acești ani, noi am văzut aceasta mișcîndu-se în sus. Și aici este aceasta absolut, direct, AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

75 Acum, și noi observăm acest interval acum, între, al 6-lea și al 7-lea capitol. Acum, al 7-lea capitol din Apocalipsa, aici este o—o . . . descoperă o întimplare. Aceasta nu este aici înăuntru doar pentru nimic. Aceasta nu este pusă înăuntru, între acesta, pentru nimic. Vedeți? Aceasta este aici pentru un scop, și ea este o descoperire care descoperă ceva. Observați cît de misterios și cît de matematic se potrivește aceasta drept în Scriptură! Vedeți? Exact.

76 Credeți voi în matematica lui Dumnezeu? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Dacă voi nu, voi sînteți sigur pierduți în . . . Voi vă veți pierde sigur în Cuvînt, dacă voi începeți să puneți un patru sau șase, sau—sau ceva, pe lîngă cuvintele matematice doar care merg în ordine. Voi sigur veți avea în peisajul vostru, o vacă pascănd iarbă pe vîrfurile unui pom, pe undeva. Voi cu certitudine veți merge afară. Deoarece, Dumnezeu nu face . . . Cuvîntul Lui întreg merge complet în—în—în matematici. Da, domnule. Perfect, cel mai perfect! Nu există nici o altă literatură scrisă ca Acesta, ca Acesta, așa de perfect în matematică—matematici.

⁷⁷ Acum, al—al 8-lea capitol descoperă numai scena despre—scena despre Pecetea a Șaptea, unde nimic altceva nu este descoperit, acum, nimic. Aceasta nu este descoperit în Pecetea a Șaptea. . . .acum, nu are nimic de a face cu al 7-lea capitol din—din Apocalipsa. Descoperirea acestuia, despre Pecetea a Șaptea, este perfect mută. Și dacă eu aveam numai timp. . . Eu voi încerca câteva locuri, să vă arăt.

⁷⁸ Până înapoi de tot, de la Genesa, acest al Șaptelea capi- . . . sau această Pecete a Șaptea se—se—se vorbește de ea. Chiar de la început, în Genesa, această a Șaptea Pe- . . .

⁷⁹ Aceste Peceti sau mutat drept sus. Nu v-ați putut aminti, azi dimineață, aducînd sus aceste lucruri? Și priviți, în seara aceasta, aducîndu-le sus. Iar voi aflați, cînd se ajunge la acea Pecete a Șaptea, ea se întrerupe. [Fratele Branham își pocnește degetul o dată—Ed.] Da.

⁸⁰ Isus Cristos, în vorbire, El însuși, a spus despre timpul sfîrșitului. Și cînd El a luat. . . A spus toate șase Pecetele. Cînd El a ajuns la a Șaptea, El s-a oprit. Aici este aceasta, vedeți. Acesta este un lucru mareț.

⁸¹ Acum, acum, noi o să vorbim aici acum despre acest capitol al 7-lea, doar un minut, să—să îl legăm cumva înăuntru, între a Șasea și a Șaptea Pecete. Deoarece, acela este singurul material pe care noi îl avem să mergem înainte, chiar acum, este a Șasea. . . între a Șasea și a Șaptea Pecete, este chemarea afară a lui Israel.

⁸² Acum, eu am mulți prieteni buni Martorii lui Iehova care sîd aici, aceia sînt toți. . . sau au fost. Poate unii dintre ei încă sînt Martorii lui Iehova. Însă ei întotdeauna au aplicat, Dl. Russell, acești o sută și patruzeci și patru de mii, ca fiind Mireasa lui Cristos supranaturală. Vedeți? Ei. . . Aceasta nu este.

⁸³ Aceasta nu are nimic de a face în epoca bisericii, deloc. Ei sînt absolut Israelul. Acum, noi urmează să citim în câteva minute. Acum, acest interval, între a Șasea. . . Pecetele, este o chemare și sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii de Iudei, chemați în perioada Necazului, după ce Biserica este dusă. Vedeți? Aceasta nu are nimic de a face cu epoca bisericii, deloc. Oh, este chemat, și perfect în armonie cu Scriptura. Ultimele trei săptămîni și jumătate ale lui Daniel, împărțite la “poporul” lui Daniel, vedeți, nu Neamurile. La “poporul” lui Daniel, iar Daniel era un Iudeu!

⁸⁴ Acum observați, Israel, Israel crede numai profeții lui, și, după ce ei sînt adevărați.

⁸⁵ Și nicăieri prin epoca bisericii, de la Biserica apostolică timpurie, nu a avut biserica Protestantă vreodată un profet. Spuneți-mi cine a fost acesta, și să mi-l arătați. Niciodată! Ei

au avut, în epoca apostolică timpurie, pe unul numit Agab, care a fost un profet adevărat. Dar în... Când Neamurile au venit înăuntru, în moștenirea lui Dumnezeu, și Pavel s-a întors către Neamuri. După ce Petru, așa cum am citit seara trecută, a primit de la Domnul, că, “El ia un—un popor de la Neamuri, pentru Numele Lui, Mireasa Lui,” atunci ei niciodată nu au fost, pe paginile istoriei, un profet Neiudeu. Acum voi doar mergeți înapoi prin istorie și găsiți. De ce? Exact, aceasta ar fi contrar la Cuvînt. Exact.

⁸⁶ Când primul a mers înainte, era un leu, acela era Cuvîntul profetului.

Următorul a mers înainte, a fost munca, jertfa.

Următorul a venit înainte, era iscusința unui—unui om.

⁸⁷ Dar ni s-a promis, în ziua din urmă, acela să se întoarcă la Biserică din nou, pentru beneficiul de a îndrepta tot ceea ce a fost răstăcit, pierdut, nefăcut, rămas nefăcut. Pentru că, aceasta este prezis aici că Mesajul îngerului al șaptelea va sfîrși tainele lui Dumnezeu. Și, atunci, noi am trecut prin toată Aceasta. Noi vedem că Aceasta este în perfectă armonie cu Scriptura. Acela este motivul.

⁸⁸ Acum, vă puteți imagina, cînd această persoană vine pe scenă? Cînd el vine, amintiți-vă, acesta va fi așa de smerit și altele, încît bisericile vor pierde aceasta mult de tot. Și vă puteți imagina, bisericile, încă sub tradiția reformatorilor, o să primească vreodată un profet de la Dumnezeu, care va fi ferm împotriva învățăturilor și organizațiilor lor?

⁸⁹ Acum, există numai o persoană care ar putea împlini asta, numai un Duh care a fost vreodată pe pămînt, de care știu eu. Ar fi sau... Acesta ar trebui să fie Ilie, în timpul lui. Și a fost prezis că acesta va fi, care nu este nimic decît Duhul lui Cristos.

⁹⁰ Cînd a venit Cristos, El era plinătatea. El era Profetul. El era—Dumnezeul profeților. Vedeți? Vedeți?

⁹¹ Cristos, priviți cum L-au urît ei. Dar El a venit exact în felul în care Cuvîntul a spus că El o să vină. Dar fiindcă El era un Profet, ei s-au hulit pe ei înșiși departe de la Împărăția lui Dumnezeu, prin a numi Duhul lui Dumnezeu, care discernea și așa mai departe, “un duh necurat.” Au zis, “El era un—El era un ghicitor, sau un drac,” asta este.

⁹² Un ghicitor este un drac, vedeți, spirit al Diavolului. Cu certitudine. Ați știut voi asta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Absolut. A spune viitorul este o personificare a unui profet, care este absolut hulă înaintea lui Dumnezeu.

⁹³ Acum observați. Chemați, în perfectă armonie cu Scripturile, despre ultimii trei ani și jumătate ai lui Daniel.

⁹⁴ Observați, credinciosul—credincioșilor lui Israel li se spune numai, în Vechiul Testament, să creadă profeții lor după ce profetul a fost adevărit. “Dacă există unul printre voi, care este duhovnicesc sau un profet, eu Domnul Mă-... Dumnezeuul tău Mă voi face cunoscut lui, și vorbesc către el în vedenii, prin vise, interpretez visuri.” Cineva are un vis, profetul va fi în stare să-l interpreteze. Și dacă—dacă el are o vedenie, el o vorbește. “Eu Mă voi face cunoscut lui prin vedenii și visuri, Mă fac cunoscut. Și dacă ce el spune se împlinește, atunci ascultați de acel profet, pentru că Eu sînt cu el. Dacă aceasta nu se împlinește, atunci nu vă fie teamă de el deloc.” Da. Asta-i adevărat. “Dați-vă la o parte, doar lăsați-l în pace, vedeți.” Acum aceea este...

⁹⁵ Acum, Israel întotdeauna o să creadă asta. Și voi nu vedeți? Pentru că de ce?

Acum eu vreau ca voi să prindeți bine această lecție, în seara aceasta, acum.

⁹⁶ De ce? Deoarece, aceea este o poruncă de la Dumnezeu, către ei. Mie nu-mi pasă cîte broșuri pe care Neamurile le pot duce acolo și să le răspîndească. Mie nu-mi pasă cît de mult mergeți voi prin Israel cu o Biblie sub brațul vostru, dovedind *asta, aceea, sau cealaltă*; ei nu vor primi niciodată nimic decît un profet. Asta este exact corect. Pentru că, un profet este singurul care ar putea să ia Cuvîntul Divin și să-L pună în locul Lui, și să fie un profet adevărit. Ei vor crede aceasta. Asta-i adevărat.

⁹⁷ Așa cum eu discutam cu un Iudeu sus aici la Benton Harbor, cînd acel John Rhyn, fiind orb toată viața lui, aproape, și-a căpătat vederea. Ei m-au dus acolo, în acea casă a lui David. Și acest rabin a venit afară cu barba lui lungă. El a zis, “Prin ce autoritate i-ai dat lui John Rhyn vederea lui?”

Am zis, “În Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu.”

⁹⁸ El a zis, “Departe să fie aceasta de la Dumnezeu să aibe un Fiu!” Vedeți? Și el a zis, “Voi oamenii nu-l puteți tăia pe Dumnezeu în trei bucăți și să-L dați unui Iudeu. Faceți trei Dumnezei din El; voi sînteți o grămadă de păgîni!”

⁹⁹ Am zis, “Eu nu Îl tai în trei bucăți.” Am zis, “Rabinule, ar fi acesta un lucru ciudat ca tu să crezi că unul din profeții voștri a spus ceva greșit?”

El a zis, “Profeții noștri nu spun nimic greșit.”

Am zis, “Despre cine a vorbit Isaia 9:6?”

El a zis, “Mesia.”

¹⁰⁰ Am zis, “Atunci, Mesia va fi un Profet-Om. Este asta adevărat?”

A zis, “Da, domnule. Asta-i adevărat.”

101 Am zis, "Arată-mi unde a omis Isus aceasta." El a zis... Eu am zis, "Ce relație va fi Profetul-Mesia cu Dumnezeu?"

El a zis, "El va fi Dumnezeu."

Am zis, "Asta-i adevărat. Acum tu ai aceasta pe Cuvînt."

102 Așa să-mi ajute, acel Iudeu stătea acolo și lacrimile îi curgeau de pe obrajii lui, a zis, "Eu te voi asculta cîndva mai tîrziu."

Am zis, "Rabinule, tu crezi asta?"

103 Și el a zis, "Uite," el a zis, " 'Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copii lui Abraham.' " Eu știam că el era în Noul Testament.

Am zis, "Corect, Rabinule! Acum ce-i cu asta?"

104 El a zis, "Dacă eu am predicat asta, eu aș fi jos acolo," voi știți unde șade locul lor pe deal acolo, "jos acolo în stradă, cerșindu-mi pîinea."

105 Am zis, "Eu mai degrabă aș fi jos acolo cerșindu-mi pîinea." Iudeul încă își are mîinile lui pe bani, voi știți. Vedeti? Vedeti? "Eu mai degrabă aș..." Iar numele lui în aur, pe... Am zis, "Eu mai degrabă aș fi jos acolo, să mănînc sărățele și să beau apă de pîrîu, și să știu că eram în armonie cu Dumnezeu, și devotat; decît să fiu aici cu numele meu pe clădirea aceea, în litere de aur ca acelea, și să știu că eu eram departe de Dumnezeu. Eu știu asta." El nu a vrut să mă mai asculte, astfel el a intrat înăuntru.

106 Dar asta era. Voi nu-l puteți tăia pe Dumnezeu nici în două sau trei bucăți, numit "Tată, Fiu, și Duh Sfînt," și să faceți trei Dumnezei și să-i dați aceasta unui Iudeu. Chiar porunca Lui este, "Tu să nu ai alți dumnezei înaintea Mea. Eu sînt Domnul Dumnezeul tău." Ce a spus Isus? Isus a zis, " 'Auziți voi, O Israel, Eu sînt Domnul Dumnezeul tău, un Dumnezeu.' " Nu trei; voi niciodată nu le veți da lor asta. Nu. Nici un profet nu va vorbi vreodată despre trei Dumnezei. Nu. Nicăieri. Voi niciodată nu veți auzi de asta. Nu, domnule. Aceea este păgîn și barbar ca și de unde a venit aceasta. Da, domnule.

107 Observați. Dar acești profeți vor veni. Nu numai asta... Profeții, acum, este Apocalipsa 11. Noi am citit ceva din aceasta. Și eu vreau ca voi să citiți aceasta așa cum studiați, pe benzi și așa mai departe. Ei sînt absolut profeți adeveriți, prin semnul de profeți. Atunci Israel o să asculte de acela.

108 Acum, către voi, prietenii mei Martori ai lui Iehova, înțelegeți acum că aceștia, o sută patruzeci și patru de mii, nu au nimic de a face cu Mireasa. Nu există nici un pic de Scriptură să suporte asta. Nu, domnule. Ei nu sînt. Ei sînt Iudei. Aleși care sînt chemați afară în decursul timpului din ultimii trei ani și jumătate din cele șaptezeci de săptămîni ale lui Daniel. Acum aceea este...

¹⁰⁹ Eu—eu continui să citez aceasta mereu. Nu așa de mult pentru voi toți de aici, dar, vedeți, aceste benzi merg pretutindeni, voi vedeți. Și voi înțelegeți asta. Voi mă auziți citind înapoi. Aceasta este pentru scopul acela.

¹¹⁰ Observați. Acum vedeți cum trebuiau ei să, orbi, vedeți voi cum trebuiau ei. . . Isus, sau. . . Dumnezeu trebuia să orbească pe Iudei, ca să-i țină de la a recunoaște pe Isus. Dacă ei știau, numai că acela. . . Văzînd semnul pe care El l-a făcut, dacă ei erau în starea lor corectă, așa cum ei erau în urmă sub lege cînd Dumnezeu le-a poruncit despre un profet, și ei au văzut că Isus a făcut aceea, ei ar fi spus, “Acesta este Mesia.” De ce era aceasta?

¹¹¹ Acei în epoca aceea, care își aveau numele scrise în Cartea Vieții Mielului, apostolii Lui și așa mai departe, ei l-au văzut și l-au recunoscut.

¹¹² De ce nu au făcut-o ceilalți? Vedeți, ei au fost orbiți. Ei nu au putut să vadă aceasta. Ei nu văd aceasta, încă. Și ei nu o vor vedea pînă cînd ea este născută ca o națiune, dintr-o dată. Că. . .

¹¹³ Cuvîntul nu poate da greș. Rețineți Cuvîntul nu poate da greș. Nu-mi pasă cît de multe senzații aveți voi, și cite toate au loc, totuși acel Cuvînt nu poate da greș. Aceasta urmează să fie exact în felul în care Dumnezeu a spus că era. Vedeți? Acum, noi ne dăm seama că aceste lucruri trebuie să se întîmple.

¹¹⁴ Și acela era motivul, că ei nu au recunoscut pe Isus cînd El S-a identificat perfect de a fi Profetul.

¹¹⁵ Chiar și micuța—micuța femeie Samariteancă stînd acolo afară la fîntînă. El nu a fost niciodată în Samaria; El doar a mers sus, a spus că El avea nevoie să meargă pe calea aceea, și El a mers sus acolo. Și acolo era acea femeie micuță. Și ea, în starea ei, ea era în stare mai bună să primească Evanghelia decît acei preoți religioși și lucrurile din ziua aceea. Ea a făcut-o. Cu certitudine. Acum, vedeți?

¹¹⁶ Dar, în fața tuturor respingerilor, totuși unul dintre cei mai nobili oameni ai lor a admis că ei știau că El era un învățător trimis de la Dumnezeu.

¹¹⁷ Eu am vorbit cu unul dintre cei mai buni doctori care există în statele din sud, în oficiul lui, nu de mult. Foarte bun specialist în Louisville, un om foarte distins. Și am zis către el, am zis, “Doctore, eu vreau să-ți pun o întrebare.”

El a zis, “În regulă.”

¹¹⁸ Am zis, “Eu am observat semnul tău medical, toiagul. Voi aveți un șarpe înfășurat în jurul unui stîlp. Ce reprezintă aceea?”

El a zis, “Eu nu știu.”

119 Și am zis, “Acesta reprezintă asta: acesta era un simbol de vindecare Divină, unde Moise a ridicat șarpele de alamă în pustie, vedeți care era numai un simbol, numai un simbol al adevăratului Cristos.”

120 Acum, astăzi, medicina este un simbol al vindecării Divine. Și deși mulți dintre ei nu cred aceasta, adevărați doctori buni cred aceasta. Dar unii dintre ei nu cred aceasta. Dar tocmai emblema pe care ei o țin sus mărturisește spre Puterea Atotputernicului Dumnezeu, dacă ei vor să o creadă sau nu. Vedeți? Asta-i adevărat. Acolo este șarpele de alamă atîrnînd pe un stilp, pe emblema medicală.

121 Acum observați pe acești Iudei. Acum, solzii de orbire erau pe ochii acestor oameni. Ei, ei nu puteau face nimic; aceasta era acolo, și Dumnezeu a pus-o acolo. Și ei sînt acolo pînă la epoca în care le sînt promiși, acești profeți care vin. Voi puteți trimite misionari, voi puteți face orice vreți voi; Israel nu va fi niciodată convertit pînă cînd acești profeți nu vin pe scenă, și asta va fi după Răpirea Bisericii Neamurilor.

122 Nici mai mult decît cum epoca bouului nu putea primi o chemare a leului, pentru că Dumnezeu a spus în Cuvîntul Lui că un Duh bou a mers afară. Și în epoca reformatoarelor, un om a mers afară. Vedeți? Voi doar . . .

123 Acela este singurul lucru voi . . .ei îl pot primi. Acea este . . . Și, înăuntru acolo acum, ei sînt orbiți. Acea este doar tot ce este de aceasta. Acum observați.

124 Dar vine epoca cînd cu Neamurile se va termina. Acolo este un pom, și rădăcinile erau Iudaice, și acesta a fost tăiat jos; iar Neamurile au fost altoite înăuntru, “sălbaticul, pom de măslin,” și își produce roadele lui. Acum, cînd acea Mireasă a Neamurilor este tăiată jos, acel pom al Miresei despre care eu am vorbit, și este luată sus în Prezența lui Dumnezeu; Dumnezeu le va șterge pe acele Neamuri necredincioase, dincoace la o parte (fecioara adormită), și altoiește din nou. El a promis să o facă.

125 Și pînă la acel timp, voi doar trebuie să știți unde . . . Dacă voi știți încotro vă duceți, păi, în regulă. Dacă voi nu știți, păi, voi vă poticniți în întuneric.

126 Acum, aceea este cînd Iudeii vor fi convertiți, în timpul acelei epoci. Acum, ca epoca bisericii, sub puterea promisiunii unse, ei vor primi pe Cristos; dar, acum, nu în timp ce Neamurile sînt înăuntru. Acum noi putem vedea ce fel de mesaj pe care acești doi profeți, din Apocalipsa capitolul al 11-lea, vor predica. Acum voi puteți clar vedea exact ce urmează ei să facă. Căci, rămășița, sau cei o sută patruzeci și patru de mii, predestinați, primesc Pecetea lui Dumnezeu.

127 Să citim doar. Acum ascultați foarte atenți acum. Acum eu vreau ca voi să citiți cu mine, dacă voi puteți, pentru că eu am să mă refer înapoi la aceasta doar după puțin. Al 7-lea capitol, acum, acesta este între a Șasea și a Șaptea Pecete.

...după aceste lucruri—după aceste lucruri (aceste Peceti)...

128 Pecetea a Șasea a fost dezlegată, și aceea este perioada Necazului. Fiecare înțelege asta acum? [Adunarea zice, “Amin.”] A Șasea Pecete a fost dezlegată, și Necazul se petrecea. După acesta, ce?

...după aceste lucruri am văzut patru îngeri stînd pe cele patru colțuri ale pămîntului, ținînd cele patru vînturi ale pămîntului, ca acesta să nu sufle asupra pămîntului, nici pe mare, nici pe vreun pom. (Patru Îngeri!)

Și am văzut un alt înger înălțîndu-se de la răsărit, avînd pecetea viului Dumnezeu: și el a strigat cu un glas tare către cei patru îngeri, cărora li s-a dat să vătăme marea, pămîntul...marea,

Zicînd, Să nu vătămați pămîntul, nici marea, nici pomii, pînă noi am sigilat slujitorii...

129 Nu Mireasa. “Slujitorii.” Nu fiii. “Slujitorii.” Israel întotdeauna au fost slujitorii lui Dumnezeu. Biserica este fii, vedeți, prin naștere. Israel este slujitorul Lui. Priviți, fiecare loc, aceasta este întotdeauna. Abraham era slujitorul Lui. Noi nu sîntem slujitori. Noi sîntem copii, fii și fiice. Da.

...al...al Dumnezeului nostru în fruntea lor.

130 Acum priviți.

...Dumnezeului nostru în fruntea lor.

Și am auzit numărul acelor care erau sigilați:...

131 Acum eu vreau ca voi să ascultați atenți la citirea despre ei.

...și acolo erau sigilați o sută patruzeci și patru de mii dintre toate semînțiile copiilor lui Israel.

132 El îi numește perfect. Acum, dacă acolo se întîmplă să fie un discernător British-Israel șezînd aici, ascultați cum ia aceasta vîntul afară din acesta, vedeți.

Din semînția lui Iuda au fost sigilați doisprezece mii. (Numiți, “semînția.”) Din semînția lui Ruben au fost sigilați doisprezece mii. Din semînția lui Gad... doisprezece mii.

133 Priviți a voastre—priviți semînțiile voastre acum.

Și din semînția lui Așer au fost sigilați doisprezece mii...semînția lui Neftali au fost sigilați doisprezece mii...semînția lui—lui Manase...doisprezece mii.

Și seminția lui Simeon...sigilați doisprezece mii. Din seminția lui—lui Levi au fost sigilați doisprezece mii. Din seminția lui Isahar...doisprezece mii. (Isahar, eu presupun că voi pronunțați asta.) ...doisprezece mii.

...seminția lui Zabulon...doisprezece mii. Și seminția lui Iosif erau sigilați doisprezece mii. Din toți...Din seminția lui Beniamin erau sigilați doisprezece mii.

134 Acum, acolo sînt douăsprezece seminții, douăsprezece mii dintr-o seminție. De doisprezece ori doisprezece...este ce? [Adunarea zice, "O sută patruzeci și patru de mii."—Ed.] O sută patruzeci și patru de mii. Acum priviți. Acelea erau, toate, din semințiile lui Israel.

135 Acum priviți, "După aceasta..." Acum aici vine un alt grup. Acum, Mireasa este dusă, noi știm asta. Dar priviți acest grup care vine sus.

După aceasta am privit, și, iată, o gloată mare, pe care nici un om nu o putea număra, din toate națiunile, ...neamuri, și popoare, și limbi, au stat înaintea tronului, și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe, și finici în mîna lor;

Și au strigat cu un glas tare, zicînd, Mîntuirea la Dumnezeuul nostru care șade pe tron și la Mielul.

Și toate națiunile...au stat roata pe lîngă tron, și pe lîngă bătrîni și cele patru făpturi, și au căzut înaintea tronului pe fețele lor, și s-au închinat lui Dumnezeu,

Zicînd, Amin: Binecuvîntări,...slavă,...înțelepciune,...mulțumiri,...onoare,...putere,...tărie, să fie către Dumnezeuul nostru pentru veci și veci.

Și unul dintre bătrîni...

136 Acum el este înaintea bătrînilor aici. Așa cum, noi l-am văzut, peste tot prin Peceti.

Și unul dintre bătrîni a răspuns, zicînd către mine, Ce sînt aceștia...

137 Acum, Ioan, fiind un Iudeu, și-a recunoscut propriul lui popor. El i-a văzut în formă de seminție. Este asta adevărat? El a recunoscut și a chemat pe fiecare dintre seminții.

138 Dar acum, cînd el vede pe aceștia, este cumva nedumerit. Și bătrînul cunoaște aceasta, astfel el zice:

...Cine sînt aceștia care sînt îmbrăcați în robe albe? și de unde vin ei?

139 Ioan, răspunzînd acum:

Și eu am zis către el, Domnule, tu știi.

140 Ioan nu i-a cunoscut, vedeți; toate neamurile, limbile, și națiune.

...Și el a zis către mine, *Aceștia sînt*...

...el a zis către mine, *Aceștia sînt acei care vin din necazul cel mare, (cu alte cuvinte, Necazul cel mare), și și-au spălat robele lor, ...le-au făcut albe în sîngele Mielului.*

De aceea ei sînt înaintea tronului lui Dumnezeu, și îl slujesc zi și noapte în templul Lui: și ei...cel care a sezut pe tron va locui printre ei.

Ei nu vor mai înfometa, nici nu vor mai înseta ei; nici nu va mai lumina soarele peste ei—lumina soarelui peste ei, nici vreo căldură.

Căci Mielul care este în mijlocul tronului îi va hrăni, și-i va conduce spre izvoare de apă vie: și Dumnezeu va șterge...toate lacrimile din ochii lor.

141 Acum noi deschidem...ajungem la Pecete.

Ați observat voi, ei erau...Întîi, noi începem acum, Israel.

142 Și atunci noi vedem biserica curățită, nu Mireasa; biserica curățită, prin Necaz, vedeți, vedeți, venind sus aici, mare număr de inimi adevărat sincere vin sus afară din—din marele Necaz. Nu Biserica; Ea este dusă înainte, Mireasa. Acolo este biserica.

143 Acum noi aflăm, aici puțin mai tîrziu, Isus a spus că Tronul o să se așeze, și cum...ei stau în judecată, fiecare.

144 Acum, noi aflăm acum că acești oameni au fost sigilați cu Pecetea viului Dumnezeu (este asta adevărat?), acești Iudei. Ce este Pecetea viului Dumnezeu?

145 Acum, eu nu chem ceva, să vatăm vreo simțire. Eu doar spun, vedeți. Voi știți, că, citind după mulți dintre școlari care scriu despre aceasta, pretind că acest grup aici, spălat cu sînge, sînt de fapt Mireasa?

146 Știați voi că mulți școlari de asemeni pretind că cei o sută patruzeci și patru de mii sînt Mireasa? Ce o...Există ceva ce trebuie să se potrivească afară aici, greșit...înăuntru aici chiar, căci acolo este ceva greșit acum.

147 Observați, că frații noștri Adventiști zic, că, "Pecetea lui Dumnezeu, este ținerea zilei de sabat." Voi știți asta. Dar eu vreau un pic de Scriptură despre aceasta, să arate că sabatul, sau ținerea zilei de sabat, este Pecetea lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta este doar că cineva a tras acea idee.

148 Dar dacă voi veți citi Efeseni 4:30, acesta zice, "Nu întristați Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care voi sînteți pecetluiți pînă în ziua cînd voi...răscumpărării voastre," da, domnule, cînd lucrarea de mijlocire este făcută, și voi sînteți

veniți; Cristos vine să-i răscumpere pe ai Lui Proprii. Voi sînteți pecetluiți; nu pînă la trezirea următoare. Cînd voi sînteți odată pecetluiți cu Duhul Sfînt, aceasta este o lucrare terminată, că Dumnezeu v-a primit, și nu există nici o îndepărtare de la aceasta.

149 Voi ziceți, “Păi, eu L-am avut, și m-am îndepărtat.” Nu, tu—tu nu L-ai avut.

150 Dumnezeu a spus că Acesta merge înainte pînă la Ziua Răscumpărării. Acum, aha, voi doar certați-vă cu El și voi vedeți ce înseamnă acesta. “Pînă în Ziua Răscumpărării voastre.”

151 Observați. Așa cum erau acolo... Așa cum ei erau o rămășiță conform cu alegerea, acești Iudei sînt acum rămășița conform cu alegerea. În zilele primei slujbe a lui Ilie către Iudei, unde șapte mii de credincioși au fost ținuti departe prin mîna lui Dumnezeu, acum acolo este în timpul acestei rămășițe venind la timpul lor, să fie o sută patruzeci și patru de mii conform cu alegerea. Că, Mesajul la acel timp, să creadă Mesajul, vor fi o sută patruzeci și patru de mii.

152 Acum, voi ziceți, “Oh, acum doar un minut, frate, eu nu știu despre această treabă de “alegere.” Păi, eu nu am citit aceasta acolo.”

153 În regulă, acum să vedem dacă aceasta este corect, sau nu. Să ne întoarcem înapoi la Matei, și să mergem în jos aici și să aflăm dacă noi putem găsi un pic de ceva despre aceasta pe undeva. Eu cred acum că eu sînt corect. Eu nu am aceasta scrisă aici jos, ci doar mi-a venit în minte. Să luăm, la sfîrșit, al 30-lea verset; unde noi am mers seara trecută, sfîrșitul celei de a Șasea Peceti, în al 30-lea verset. Acum să citim asta și să vedem acum unde ajungem noi, al 31-lea verset. Vedeți? “Ei vor vedea pe Fiul omului venind în slavă.” Acum al 31-lea verset.

Și el își va trimite îngerii lui cu un mare sunet de trîmbiță, iar ei vor aduna împreună pe aleșii lui din cele patru vînturi, de la un capăt al cerului pînă la celălalt.

154 Cei “aleși” vor veni afară. Ce este aceasta? Și perioada Necazului. Dumnezeu va chema pe aleșii Lui, și aceia sînt Iudeii în decursul aceluia timp, cei aleși. Biblia vorbește despre aceasta. Pavel vorbește despre aceasta, “Conform cu alegerea.” Acolo vor fi o sută patruzeci și patru de mii conform cu alegerea, care vor crede Mesajul, afară din literar milioane care vor fi acolo.

155 Acolo erau milioane în Palestina, în zilele profeției lui Ilie, și șapte mii au fost mîntuiți afară din milioane.

¹⁵⁶ Acum, “conform cu alegerea.” Unde, milioane de Iudei se adună în patrie. Ea a devenit o națiune. Acolo vor fi milioane înăuntru acolo, dar numai o sută patruzeci și patru de mii din cei “aleși” vor fi luați. Ei vor auzi Mesajul.

¹⁵⁷ Aceasta este același lucru în Biserica Neamurilor. Acolo este o Mireasă, și Ea este aleasă. “Și el va fi chemat conform cu alegerea.” Observați, tot aceasta tipizează Biserica, perfect, pe credincioșii aleși.

¹⁵⁸ Alții nu cred. Voi puteți doar să o spuneți. Tu îi spui unui om un Adevăr, și lași ca acesta să fie dovedit prin Cuvînt, și apoi adevărit; el zice, “Eu nu cred Aceasta.” Tu poți doar. . .

¹⁵⁹ Nu vă mai ocupați de acesta. Isus a spus să nu. A zis, “Aceasta este de parcă ai arunca mărgăritare înaintea porcilor.” Vedeți? A zis, “Doar lăsați-i în pace. Ei se vor întoarce și vă vor călca sub picioarele lor. Ei își vor bate joc de voi. Doar plecați la o parte și lăsați-i. “Dacă orbul călăuzește orbul. . .”

¹⁶⁰ Am mers la un om, nu de mult; el a venit la mine, adică. El se certa, peste tot în jur, pretutindeni, împotriva vindecării Divine. Și el a venit sus, și el a zis, “Eu nu cred vindecarea ta Divină.”

¹⁶¹ Am zis, “A mea, eu presupun, nu ar fi bună de ceva, pentru că eu nu am vreuna.” Și el. . . Am zis, “Dar a lui Dumnezeu este perfectă.”

El a zis, “Nu există un astfel de lucru.”

¹⁶² Am zis, “Tu ești prea târziu să spui asta, prietene. Da, tu ai—tu ai așteptat prea mult pentru asta. Tu ai fi putut să te cerți, cu cîțiva ani în urmă, dar există o altă epocă în desfășurare acum. Acolo sînt cu milioanele să mărturisească, vezi.” Am zis, “Tu ești—tu ești prea târziu acum, omule, să spui asta.”

¹⁶³ El a zis, el a zis, “Păi, eu nu cred aceasta; mie nu-mi pasă ce faci tu.”

Am zis, “Cu certitudine nu. Tu nu poți.” Vedeți?

¹⁶⁴ El a zis, “Lovește-mă cu orbire!” A zis, “Dacă tu într-adevăr ai Duhul Sfînt, ca Pavel,” a zis, “lovește-mă cu orbire.”

¹⁶⁵ Am zis, “Cum pot eu să o fac cînd tu ești deja orb?” Am zis, “Tatăl tău te-a orbit față de Adevăr.” Am zis, “Tu, tu ești deja orb.”

¹⁶⁶ Și el a zis, “Eu nu o să cred; mie nu-mi pasă ce ai putea tu să faci, cît de multă dovadă poți tu dovedi, sau ceva de felul acela. Eu totuși nu cred aceasta.”

¹⁶⁷ Am zis, “Cu certitudine. Aceasta nu a fost pentru necredincioși. Aceasta a fost numai pentru credincioși. Asta este.” Vedeți?

¹⁶⁸ Ce era aceasta? Vedeți, voi știți chiar atunci, alegerea este departe. Doar nu vă ocupați de acesta, deloc. Isus a făcut același lucru, El a zis, “Lăsați-i în pace. Dacă orbul călăuzește pe orb, nu vor cădea ei toți în groapă?”

¹⁶⁹ Dar când El a venit la o micuță prostituată, [Fratele Branham își pocnește degetul o dată—Ed.] aceasta a aprins focul! Ce era aceasta? Aceasta era o sămînță aleasă șezînd acolo, vedeți, care a văzut Aceasta chiar acum. Când Acesta a venit la Petru, acolo era sămînță aleasă așezată acolo, vedeți, și ei au văzut Aceasta. “Și toți pe care Mi i-a dat Tatăl, i-a” (timpul trecut) “dat Mie, ei vor veni. Ei vor veni la Mine.” Oh, Doamne! Eu iubesc asta! Da, domnule. Observați, credincioșii cred Aceasta.

¹⁷⁰ Necredincioșii nu pot să creadă Aceasta. Astfel, acum, dacă cineva vrea să se certe despre sămînța șarpelui și alte lucruri, și voi încercați să le arătați, ei nu vor asculta la Aceasta; doar plecați la o parte. Doar lăsați-i în pace. Vedeți, Dumnezeu nu se ceartă, și nici copiii Lui.

¹⁷¹ Acum, cei o sută patruzeci și patru de mii de Iudei aleși ai lui Dumnezeu nu se închină la fiară, denominaționalismul lui, sau statutele, sau orice, deși națiunea lor este într-un legămînt cu aceasta la timpul acela. Israel este într-un legămînt, dar aici sînt cei o sută patruzeci și patru de mii care nu o să facă aceasta. Aceia sînt cei aleși.

¹⁷² Același lucru este acesta chiar aici în Biserica Neamurilor acum, este un grup ales. Voi nu-i puteți trage în felul acela de treburi. Ei nu vor crede aceasta. Nu, domnule. Când i-a lovit o dată Lumina, aceea o stabilește chiar atunci. Ei văd...văd aceasta că se întîmplă, atunci o văd adevărită și dovedită în felul acesta. Și ei se uită aici jos în Biblie, vede acel Cuvînt doar mergînd. Păi, voi doar—voi doar ați putea tot atît de bine să încetați să vă ocupați de ei, pentru că ei cred Aceasta. Asta-i tot. Asta-i tot. Deși ei nu pot explica Aceasta, dar ei știu că ei au Aceasta. Astfel, așa cum zic, există o mulțime de lucruri pe care eu nu le pot explica, dar eu—eu știu că aceasta este real oricum. Aha. În regulă.

¹⁷³ Acest timp a fost între a Șasea și a Șaptea Pecete, în care El cheamă pe acești oameni, despre care s-a vorbit de către Isus în Matei al 24-lea capitol și al 31-lea verset, pe care noi tocmai l-am citit, vedeți. Trîmbițele aici, cei doi martori din... Când trîmbița sună, este trîmbița celor doi martori din epoca harului pentru Iudei. O trîmbiță sună, voi observați, o trîmbiță sună. El a zis, “Și sună trîmbița.” Acum observați aici, al 31-lea.

Și el va trimite înainte pe îngerii lui (nu unul, vedeți; acolo sînt doi dintre ei) cu un sunet măreț al unei trîmbițe...

174 Ce este aceasta? Cînd Dumnezeu se pregătește să vorbească, acolo este un sunet al unei trîmbițe. Acela este întotdeauna Glasul Lui. Acesta cheamă la luptă, vedeți. Dumnezeu vorbește. Acești îngeri vor veni înainte cu sunetul de trîmbiță.

175 Și voi observați, la Mesajul ultimului înger, trîmbița sună. Mesajul primului înger, o trîmbiță sună; al îngerului al doilea, o trîmbiță a sunat, cînd El l-a trimis afară. Observați, însă cînd Pecetea a fost anunțată, ele erau toate într-un lucru, măreț Divin, să cheme afară un grup de oameni; acolo era un sunet de trîmbiță, și Șapte Peceti a fost rupte.

176 Observați, “Adună pe Iudeii Lui aleși din cele patru părți ale cerului.”

177 El a menționat cele șase Peceti, așa cum noi am văzut, dar nu Pecetea a Șaptea. El nu a spus nimic înăuntru aici despre Pecetea a Șaptea, nicăieri.

178 Vedeți, imediat, al 32-lea verset, se schimbă în pilde, din timpul de chemare a Iudeilor aleși. Acum urmăriți aici, vedeți.

179 “Și El va trimite îngerii cu o trîmbiță și va aduna pe aleși de la cele patru colțuri ale cerului.” Acum El începe. . .

180 Vedeți, El nu zice nimic despre Pecetea a Șaptea aici. Vedeți? El a vorbit despre Pecetea a Șasea; Prima, a Doua, a Treia, a Patra, a Cincea, și a Șasea.

181 Dar observați:

Acum învățați o pildă de la pomul de smochin; Cînd ramurile îi sînt încă fragede, și îi dă frunzele, voi știți că vara este aproape:

Tot la fel voi, cînd voi veți vedea toate aceste lucruri, să știți că aceasta este aproape, chiar la ușă.

182 Acea ultimă, acea întrebare care ei L-au întrebat, “Și care va fi semnul sfîrșitului lumii?”

183 “Cînd voi vedeți acești Iudei. . . Cînd voi vedeți lucrurile astealalte că iau loc, voi știți ce are loc. Acum, cînd voi vedeți pe acești Iudei. . .” Vorbește către Iudei! Acum priviți. Către ce adunare vorbește El, Neamuri? Iudei! Iudei! Vedeți?

184 Acum El a zis, “Voi veți fi urîți de toate națiunile pentru Numele Meu,” și așa mai departe, la fel.

185 Acum, “Cînd,” El a zis, “voi vedeți pe acești Iudei că încep să înmugurească acolo,” cînd acel Israel începe să se întoarcă înapoi, mergînd în țara lui. Cînd el ajunge acolo, (Biserica este gata pentru Răpire), acolo sînt numai trei ani și jumătate rămași pînă la sfîrșitul lumii vechi, și ea merge afară în haos, și înăuntru vine Mileniul, la noul—noul pămînt. Vedeți, “Chiar la ușă!” Acum, o mie de ani pe pămînt este numai o zi cu

Dumnezeu. Iar trei ani și jumătate, la ce o să meargă aceasta? Cîteva secunde, în timpul lui Dumnezeu. Acela este motivul că El a zis, “Aceasta este la ușă.”

Adevărat vă zic Eu vouă, că, Această generație nu se va sfîrși, termina cu ea, acest popor, pînă cînd toate aceste lucruri sînt . . .

¹⁸⁶ Cu ce, cu ce nu se va termina? Ei au încercat să omoare pe Iudeu, de pe pămînt, tot timpul. Ei niciodată nu vor fi în stare să o facă.

¹⁸⁷ Dar observați. Tocmai generația de Iudei care au văzut reîntoarcerea, înapoi în Palestina, acea generație o să vadă aceste lucruri că se întîmplă. Și doar ultimii doi ani, ea a devenit pe deplin o națiune, cu proprii ei bani și cîte altele. Acolo este ea.

¹⁸⁸ Acum unde sîntem noi, prieteni? Pecețile și fiecare lucru se deschid; acum noi luăm aceasta între ele aici. Acolo este aceasta. Vedeți unde ședem noi? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

¹⁸⁹ Eu sper că voi pricepeți Aceasta. Eu nu am nici o educație. Eu știu despre ce vorbesc eu, dar poate eu nu pot explica—explica Aceasta, să fie pe înțelesul vostru. Dar eu sper că Dumnezeu ia Cuvintele care sînt amestecate, și le împarte afară corect, vedeți, și vă lasă să știți ce este Aceasta. Pentru că, aceasta este, noi sîntem la ușă. Noi sîntem aici la timpul acela. Acum observați.

¹⁹⁰ Vedeți, imediat acum, El se întoarce la acești Iudei, și la—timpul sfîrșitului. El spune ce urmează să aibe loc. Noi știm chiar asta acum. . . Noi știm, noi sîntem bine conștienți, că semințiile sînt risipite. Ele au fost, de două mii cinci sute de ani. Lor li s-a profețit să fie risipiți către cele patru vînturi. Ați știut voi asta? Noi știm asta.

¹⁹¹ Desigur, noi nu va trebui să mergem înapoi și să luăm, luăm asta, pentru că eu am ceva aici foarte important ce eu vreau ca voi să vedeți, înainte să fiți prea obosiți, iar eu devin epuizat.

¹⁹² Observați. Noi știm, chiar fiecare seminție, care este cronologia seminției, sau oricum vreți voi să o numiți, sau geologia, sau pozițiile seminției, nu mai sînt împreună. Ele sînt risipite, pretutindeni.

¹⁹³ Iudeii, se adună în Ierusalim, nu este. . . Ei nici măcar nu-și cunosc semințiile lor. Ei nu mai au steaguri de seminție sau ceva. Tot ce ei știu, atunci, că ei sînt Iudei. Lor li s-a profețit că ei vor fi în felul acela, în toată lumea. Acum, cărțile lor au fost nimicite. Ei nu știu.

Voi ziceți, “Din ce seminție ești tu?”

“Eu nu știu.”

“Ce seminție?”

“Eu nu știu.”

¹⁹⁴ Unul din Beniamin, unul din *asta*, și unul din *aceea*. Ei nu știu de unde sînt ei. Cărțile lor au fost nimicite, și pentru două mii cinci sute de ani. Singurul lucru ce ei îl știu, că ei sînt Iudei. Asta-i tot. Astfel, ei știu că ei sînt înapoi în patria lor. Ei încă... Observați, deși ei nu cunosc semințiile lor, dar Dumnezeu le cunoaște.

¹⁹⁵ Eu doar iubesc asta! Voi știți, că El chiar a spus că există... “Fiecare fir de păr pe capul vostru este numărat.” Hm! Observați, El nu pierde nimic. “Eu îl voi învia din nou în ziua de apoi.”

¹⁹⁶ Deși ei au pierdut steagul lor—lor—lor de seminție, și care *cine* este, și dacă ei sînt *acesta* sau *acela*; ei nu știu dacă ei sînt din Beniamin, sau dacă ei sînt din Ruben, sau—sau Isahar, sau de unde sînt ei. Dar, oricum, Dumnezeu îi cheamă aici.

¹⁹⁷ Acum observați, în Apocalipsa 7, noi citim aceasta. “Doisprezece mii” din fiecare seminție, din cei aleși, afară din toate din acestea. Acolo sînt doisprezece mii afară din fiecare seminție, care sînt aleși, și sînt așezați chiar aici în ordine. Oh, Doamne! Ce sînt ei? Ei sînt în ordinea seminției. Deși, ei nu sînt acum, dar ei vor fi. Ei sînt în ordinea seminției. Ce va fi în ordinea seminției? Nu ludeul obișnuit, nu. Ci aceia care sînt aleși, cei o sută patruzeci și patru de mii, vor fi așezați în ordinea semințiilor. Oh, Doamne!

¹⁹⁸ Cum mi-ar place să vă arăt! Noi nu vom intra în aceasta. Însă aceea este exact ceea ce Biserica trebuie să fie, aha, chiar în ordine.

¹⁹⁹ Acum eu vreau să urmăriți foarte atenți și să citiți cu mine, pentru un minut. Acum aici este ceva care poate voi nu ați observat în—chemarea semințiilor. Eu v-am spus, cu un timp în urmă, să citiți Apocalipsa 7. Citiți cu mine, și urmăriți acele seminții. În Apocalipsa 7, Dan și Efraim lipsesc și nu sînt numărați cu ei. Ați observat voi asta? Iosif și Levi au fost înlocuiți în locul lor. Ați observat voi asta? Dan și Efraim nu sînt acolo. Nu, domnule. Dar, Iosif și Levi au fost înlocuiți în locul lui—lui—lui Dan și Efraim.

²⁰⁰ De ce? Ei... Veșnic-amintitorul Dumnezeu își aduce aminte de fiecare promisiune din Cuvîntul Lui. Oh, mi-ar place să predic despre asta. Vedeti? Dumnezeu nu uită nimic, deși aceasta se pare așa.

²⁰¹ Cum El i-a spus lui Moise. Israel a fost acolo jos, “patru sute de ani.” Ei trebuiau să meargă sus la timpul acela. El i-a spus lui Abraham, “Și sămînța lui va pribegi într-o țară străină pentru patru sute de ani, apoi El îi va aduce afară cu

un braț puternic.” Dar apoi El i-a spus lui Moise, “Eu Mi-am adus aminte de promisiune, și Eu am venit jos să îndeplinesc ce Eu am spus.”

²⁰² Dumnezeu nu uită. El nu uită blestemele Lui, nici nu uită El binecuvântările Lui. Dar, fiecare promisiune pe care El a făcut-o, El stă cu aceasta.

²⁰³ Aici este de ce ei lipseau, acum, dacă voi urmăriți. Acum citim. Eu vreau ca voi să citiți cu mine acum. Mergem dincolo la Deuteronomul, al douăzeci- . . . al 29-lea verset acolo, sau 29-lea capitol, adică. Acolo este un motiv că aceste triburi nu sînt acolo. Fiecare lucru are un motiv pentru el. Deuteronomul, noi vrem să luăm al—al 29-lea capitol, la al 16-lea verset. Acum ascultați. Moise vorbește.

(Căci voi știți cum noi am locuit în țara Egiptului; și cum am venit noi prin națiunile pe lângă care noi am trecut;

Și voi ați văzut urîciunile, și idolii lor, lemn . . . piatră, argint . . . aur, care erau printre ei:)

²⁰⁴ Fiecare purta un lucru sau altul micuț, o mică statuie a lui Sfînta Cecilia. Voi știți, ceva ca aceea, vedeți. “Ca nu cumva de aceea . . .” Ascultați.

Ca nu cumva să fie printre voi un om, . . . femeie, sau o familie, sau o seminție, a cărui inimă se întoarce la o parte în această zi de la DOMNUL Dumnezeuul nostru, să meargă să slujească pe dumnezeii acestor națiuni; ca nu cumva să fie printre voi o rădăcină care poartă fiere și pelin;

Și a venit să se îplinească, cînd el aude cuvintele din acest blestem, ca el—ca el să se binecuvînteze în inima lui, și să zică, eu . . . am pace, deși eu umblu în imaginația propriei mele inimi, . . .

²⁰⁵ Vedeți, oamenii zic, “Oh, el se binecuvîntează.” Voi știți, își face o cruce mică sau ceva, așa cum ei fac acum, voi vedeți; același lucru, vedeți. Și voi vedeți că acela este o trăsătură păgînă, vedeți, cea—cea păgînă.

. . . el se binecuvîntează în propria lui inimă, . . . propria lui imaginație în mintea lui proprie, să adauge beția la sete:

²⁰⁶ “Doar beți, aceea nu contează nimic; atît timp cît voi mergeți la biserică, voi sînteți în regulă.”

Atunci DOMNUL nu-l va cruța, dar atunci minia DOMNULUI . . . gelozia lui va fumega împotriva aceluia om, și a tuturor blestemelor care sînt scrise în această carte (“Să nu luați un Cuvînt din Acesta, sau să

adăugați unul la Acesta,” vedeți.) *se vor așeza peste el, și DOMNUL îi va șterge a lui . . . șterge afară numele lui de sub ceruri.*

207 Asta este în timp ce el este aici pe pământ, vedeți, “sub ceruri.”

Iar DOMNUL va despărți pentru el răul afară din toate semințiile lui Israel, conform cu tot blestemul din acest legământ care este scris în această carte a legii:

208 De aceea, “Dacă vreun om va sluji unui idol, sau păstrează un idol asupra lui, sau se binecuvîntează în propria lui imaginație a minții lui, și slujește idolilor,” Dumnezeu a zis, “bărbat, femeie, familie, sau o seminție, numele lui va fi complet șters afară, de printre oameni.” Acum, este asta adevărat? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Cît de adevărat!

209 Idolatria a făcut același lucru în biserică, cu ani în urmă, și o face astăzi. Și am observat...Priviți cum anticristul a încercat să facă o anti-mișcare. Cîți știu că Diavolul tipizează și modelează după—după sfinții lui Dumnezeu?

210 Ce este—ce este păcatul? Este lucrul corect pervertit. Ce este o minciună? Este adevărul prezentat greșit. Ce este adulterul? Este actul corect, actul legal, făcut greșit. Vedeți?

211 Acum, în a încerca să facă asta, “să șteargă afară un nume,” ați observat voi în epoca bisericii, aceeași fiară care servește chipurile oamenilor morți, și așa mai departe, a încercat să șteargă afară Numele Domnului Isus Cristos, și a dat titluri ca Tată, Fiu, și Duh Sfînt. Același lucru, cu acel blestem în spatele lui, în felul acesta.

212 Dan și Efraim au făcut tocmai aceea, sub un fățarnic de rege în Israel, un impostor, Ieroboam. Acum, observați, în Întîi Regi al 12-lea capitol. Eu știu că noi sîntem . . . Această, pentru mine, aceasta—aceasta—aceasta așează un cadru de care noi putem depinde, ceea ce noi vedem. Întîi Regi, eu vreau să mergem la al 12-lea capitol, al 25-lea și al 30-lea verset.

Atunci Ieroboam . . . Sehem în muntele lui Efraim, și a locuit acolo; și a mers afară în . . . și a zidit Penuelul.

Și acum Ieroboam a zis către . . . în—în inima lui, (vedeți, imaginea inimii lui), Acum să se întoarcă împărăția la casa lui David:

213 Lui îi era frică, voi vedeți, pentru că oamenii se puteau duce afară.

Dacă acești oameni merg sus să . . . jertfească în casa DOMNULUI la Ierusalim, atunci inima acestui popor se va întoarce din nou înspre domnul, chiar spre Rehoboam rege al lui Iuda, iar ei mă vor omori, și merg . . . la Rehoboam—Rehoboam regele lui Iuda.

După care regele a luat hotărîre, și a făcut doi viței din aur, și a zis către ei, Aceasta este prea mult pentru voi să mergeți sus la Ierusalim: iată dumnezeii voștri, O Israel, care te-au adus . . . afară din țara Egiptului.

Și el a așezat sus pe unul în Betel, și pe celălalt l-a pus în Dan.

Și acest lucru a devenit un păcat: căci poporul a mers să se închine înaintea aceluia, chiar la Dan.

214 Vedeți, Efraim la Betel, și Dan, și ei au așezat sus idoli. Și aceștia au mers afară să se închine la acesta.

215 Și aici sîntem noi, direct jos în epoca Mileniului, aproape, și Dumnezeu încă își amintește păcatul acela. Ei nici măcar nu sînt numărați acolo înăuntru. Hei! Glorie! [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.] Tot așa de sigur cum El își amintește fiecare promisiune bună, El își amintește fiecare rea, de asemeni. Doar amintiți-vă, cînd . . .

216 Acela este motivul că eu cred, prieteni, eu întotdeauna am încercat să stau cu acel Cuvînt, indiferent cît de ciudat pare Acesta.

217 Vedeți, acum, ei nu se gîndeau despre asta atunci acolo. Ei nu s-au gîndit despre acesta atunci. Ei se gîndeau, “Păi, ei au scăpat cu aceasta.” În regulă.

218 Dar aici sînt ei aici în această epocă a Mileniului care se așează înăuntru, cînd numele lor și semințiile sînt “șterse afară” din aceasta, deoarece ei au servit idolatria, pe care Dumnezeu a blestemat-o.

219 Nu a spus El că El a “urît” pe Nicolaiți și acea Izabelă? Stați departe de aceasta. Nu a spus El că El o să omoare pe fiicele Izabelei cu omorîrea de “moarte,” care este separare Eternă de la Prezența Lui? Nu vă încredeți în ea, deloc. Dați-vă la o parte de la ea. Astfel, Dumnezeu își amintește. Observați.

220 Dar ați observat voi acolo, aceasta urma să fie “ștersă afară”? De ce? Sub Cer acolo nu era Jertfă imediată care-i putea da Duhul Sfînt, ca să-l lase să vadă aceste lucruri. Dar el a făcut aceasta, oricum, în propria lui minte egoistă.

221 Însă, Ezechiel, în vedenia lui, în Mileniu, el îi vede pe ei din nou în perfectă ordine. Ezechiel, dacă voi ați vrut să citiți aceasta. Doar notați-o jos, și voi o puteți citi, să economisim timp. Ezechiel 48:1 la 7, de asemeni citiți 23 la 29. Ezechiel a văzut pe fiecare seminție întocmai exact în ordine. În regulă.

222 Și, de asemeni, în Apocalipsa 14, Ioan i-a văzut din nou în ordinea semințiilor, asta-i adevărat, fiecare seminție la locul ei. Ce s-a întîmplat?

223 Vă amintiți, că El a zis, “Sub ceruri, că numele lui va fi șters afară din afacerea semințiilor.” Atît timp cît el a fost

sub ceruri, acolo nu va mai fi. Și acești o sută patruzeci și patru de mii sînt jos aici în partea seminției, încă. Corect. Dar, vedeți voi, ei au fost orbiți. Ei aveau numai jertfele de tauri și țapi. Vedeți? Acum observați, El i-a șters afară, “de sub ceruri.”

224 Dar Neiudeul, în zilele Duhului Sfînt, împotriva Aceluia; numele tău a fost luat complet de pe Cartea Vieții, “și nu ar putea niciodată să aibe iertare, în lumea aceasta sau în lumea viitoare.” Este adevărat? Astfel acolo este unde stăm noi.

225 Israel, sub țapi, oi, ei—ei aveau un loc. Atît timp cît ei erau pe pămînt aici, semințiile lor lipseau. Ei niciodată nu puteau fi incluși. Acum, toți... Cînd El i-a chemat, acolo, cei o sută patruzeci și patru de mii, ei erau lipsă. Asta-i adevărat. Ei nici măcar nu sînt numărați înăuntru acolo. Iar Iosif și Levi sînt puși în locul lui Dan și Efraim. Acum voi vă puteți uita la asta. Chiar acolo este aceasta, înaintea voastră, vedeți. Și aici este promisiunea lui Dumnezeu, înapoi de tot acolo, sute și sute de ani înainte de aceea. [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori—Ed.]

226 Acum, ce s-a întîmplat? Ei au fost curățiți în decursul timpului perioadei îngrozitoare a Necazului.

227 Acum, dacă Dumnezeu urmează să curățească acea—acea fecioară, care era o femeie bună, dar ea doar a omis să obțină ulei în lampa ei, și El urmează să o curățească prin persecuție înăuntru acolo. El pune acele seminții drept înăuntru acolo, pentru același lucru, și-i curățește în decursul timpului perioadei Necazului. Deoarece, aceasta este o—o curățire. Aceasta este judecată. Dar, voi vedeți, ei, după... Și, uitați-vă aici, aici vin sus cei o sută patruzeci și patru de mii, după curățirea lui Israel. Și aici vine sus de asemeni fecioara adormită, vine sus, curățită, și are pe ea robe albe. Vedeți? Cît de perfect! Cît de frumos este asta!

228 Întocmai ca Iacob, în timpul necazului, vedeți. Ei... Iacob, în timpul de necaz. El a făcut rău. Dar el a mers prin timpul de curățire deoarece el a făcut rău fratelui său, Esau. Vedeți? El a înșelat, să-și ia dreptul lui de naștere. Dar el a trecut printr-o curățire înainte ca el să poată să-și aibe numele schimbat de la Iacob la Israel, care este un model al ordinei lui Dumnezeu, modelat astăzi.

229 Acum, noi vom întoarce acum la al 8-lea verset din...sau 1-ul verset, eu vreau să spun, din al 8-lea capitol; din Apocalipsa 8:1.

230 Eu știu că voi sînteți obosiți. Dar, acum, doar încercați să ascultați doar pentru cîteva minute acum. Și, Dumnezeu din Ceruri să ne ajute, este rugăciunea mea.

²³¹ Noi trebuie să reținem că această Pecete a Șaptea este sfârșitul timpului, a tuturor lucrurilor. Asta-i adevărat. Lucrurile scrise în Cartea cu Șapte Peciți, pecetluită, despre planul de răscumpărare dinainte de întemeierea lumii, fiecare părticică din aceasta se sfârșește. Acesta este sfârșitul; acesta este sfârșitul lumii care se zbate. Acesta este sfârșitul naturii care se zbate. Acesta este sfârșitul fiecărui lucru. Înăuntru acolo, acesta este sfârșitul Trîmbițelor. Acesta este sfârșitul Potirelor. Acesta este sfârșitul pămîntului. Acesta este... Acesta este chiar sfârșitul timpului.

²³² Timpul se termină. Biblia a spus așa. Matei, al 7-lea capitol... eu vreau să spun, Apocalipsa, al 7-lea cap-... 10-lea capitol și al... și 1 la al 7-lea verset. Timpul se termină. Îngerul a zis, "Timp nu va mai fi," cînd acest, în zilele cînd acest lucru măreț se întîmplă.

²³³ Fiecare lucru se termină, în acest timp, sfârșitul celor—celor... la sfârșitul acestei Peciți a Șaptea. Observați. Acesta este sfârșitul epocii bisericii. Acesta este—sfârșitul Peciții a Șaptea. Acesta este sfârșitul Trîmbițelor. Acesta este sfârșitul Potirelor, și chiar sfârșește introducerea înăuntru a Mileniului. Aceea este în Pecetea a Șaptea.

²³⁴ Aceasta este întocmai cum ar trage o rachetă în aer. Și racheta aceea explodează *aici* , și ea merge sus și atunci explodează din nou. Ea pune afară cinci stele. Una din acele stele explodează și suflă afară cinci stele din ea; și apoi una din acele stele explodează și suflă afară cinci stele din ea. Vedeți, aceasta se șterge înainte afară.

²³⁵ Aceea este, ce, Pecetea a Șaptea. Ea doar sfârșește timpul pentru lume. Aceasta sfârșește timpul pentru *asta* . Aceasta sfârșește timpul pentru *aceea* . Aceasta sfârșește timpul pentru *asta* . Aceasta sfârșește timpul. Fiecare lucru doar s-a sfârșit sus la acea Pecete a Șaptea.

²³⁶ Acum, cum o să facă El aceasta? Asta este ceea ce noi nu știm. Nu-i așa? Noi nu știm.

²³⁷ Acesta este chiar timpul pentru toate aceste lucruri, și introducerea înăuntru a Mileniului.

²³⁸ Observați, că deschiderea acestei Peciți era așa măreață, încît, Cerul a fost tăcut prin Aceasta, "în tăcere, pe durata de o jumătate de oră." Acum, este Aceasta măreț! Ce este Aceasta? Acesta a fost tăcut, Cerurile. Acolo nu s-a mișcat un lucru, pentru o jumătate de oră.

²³⁹ Acum, o jumătate de oră ar putea să nu fie lungă dacă voi aveți un timp bun. Dar, în nesiguranța între moarte și Viață, aceasta părea ca un Mileniu. Aceasta era așa de măreț!

Isus nu a menționat Aceasta. Nici restul dintre ei.

240 Ioan nici măcar nu a putut să scrie despre Aceasta. Nu, lui i s-a interzis să scrie *aici*. [Fratele Branham bate pe Biblia lui de două ori—Ed.] Vedeți, acolo este doar o . . . doar . . . El nu a scris Aceasta, dar aceasta este tăcere.

241 Și cei douăzeci și patru de bătrâni care stăteau înaintea lui Dumnezeu, Acolo, dînd din harfele lor; ei au încetat să cînte din harfele lor.

Îngerii au încetat cîntarea lor, în Cer.

242 Gîndiți! Sfinții Heruvimi și Serafimi, pe care Isaia I-a văzut în templu, cu șase perechi . . . sau trei perechi de aripi. Trei . . . Două peste fața lui, și două peste picioarele lui, și zbura. Și zi și noapte, Ei sînt înaintea lui Dumnezeu, cîntînd, “Sfînt, sfînt, sfînt, este Domnul Dumnezeu Atotputernic!” Și chiar cînd Ei au pășit înăuntru, sau au venit în templu, stîlpii templului s-au mișcat, cu a lor—lor prezență.

243 Și acești sfinți Serafimi au tăcut. Îngerii au încetat să cînte. Aha. Iuh! Zburînd în Prezența lui Dumnezeu, cîntînd, “Sfînt, sfînt, sfînt,” Ei au tăcut. Nici un Înger nu cînta. Nici laude. Nici—nici serviciu de altar. Nici, nimic. Acolo era liniște; tăcere, liniște mortală în Cer, pentru o jumătate de oră.

244 Toată oștirea Cerului era tăcută pentru această jumătate de oră, cînd această taină a Pecetii a Șaptea în această Carte de Răscumpărare a fost desfăcută. Gîndiți-vă la aceasta. Dar, Ea este ruptă. Mielul O rupe. Voi știți ce? Ei erau sfioși de Aceasta, eu cred. Ei nu au știut; acolo era Aceasta! Ei doar s-au oprit.

245 De ce? Ce este Aceasta? Acum, nici unul din noi nu știm. Dar eu am—eu am să vă spun, în descoperirea mea—mea despre Aceasta.

246 Și, acum, eu nu sînt înclinat să fiu un fanatic. Dacă eu sînt, eu nu știu despre aceasta, vedeți. Eu sînt . . . eu nu sînt dedat la astfel de agitații goale și lucruri imaginare.

247 Eu am spus unele lucruri, care ar fi putut fi cumva ciudate pentru unii oameni. Dar cînd Dumnezeu vine în jur, în spatele Acestuia, și Îl adeverește și zice că Acesta este Adevărul, atunci acela este Cuvîntul lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta ar putea părea straniu, în felul acela. Vedeți?

248 Iar acum, tot așa de sigur cum eu stau în platformă în seara aceasta, eu am avut descoperirea care a descoperit. Aceasta este într-un fel întreit. Care eu vă voi vorbi vouă, cu ajutorul lui Dumnezeu, despre o fațetă din Aceasta. Și atunci voi . . . Să mergem peste asta, întii. Aici este descoperirea, să încep ceea ce eu vreau să vă spun, ce este Aceasta. Ce se întîmplă, este că . . . Acele Șapte Tunete pe care el le-a auzit tunînd, și a fost oprit să scrie; aceea este ceea ce este taina, stînd înapoia acelor Șapte Tunete consecutive rulîndu-se afară. [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori—Ed.]

²⁴⁹ Acum, de ce? Să dovedim aceasta. De ce? Acesta este secretul despre care nu știe nimeni. Ioan a fost oprit să scrie despre Acesta, chiar—chiar să scrie un simbol despre Acesta. De ce? Aceasta este de ce acolo nu era activ în—activitate în Cer: aceasta ar putea da secretul. Vedeți voi aceasta acum? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

²⁵⁰ Dacă Aceasta este așa de măreț, Aceasta trebuie să fie inclusă, deoarece Aceasta trebuie să se întâmple. Dar cînd cele Șapte Tunete . . .

²⁵¹ Acum observați. Cînd cei șapte Îngeri au venit înainte să sune Trîmbițele lor, acolo era un tunet. [Fratele Branham bate în amvon o dată—Ed.] Cînd Israel a fost adunat, acolo era o trîmbiță. “Cînd timp nu va mai fi,” ultima trîmbiță, un tunet.

²⁵² Dar aici sînt Șapte Tunete drepte, chiar într-un rînd: unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, acel număr perfect. Șapte Tunete într-un rînd, au emis, nu . . . făcînd doar—doar unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, drept. [Fratele Branham bate în amvon de șapte ori—Ed.] Atunci, Cerurile nu au putut scrie Aceea. Cerurile nu pot cunoaște despre Aceasta, nimic altceva, deoarece nu există nimic pe ce să se meargă. Acesta era un timp de relaxare. Acesta era așa de măreț, încît, Acesta a fost ținut secret de Îngeri.

²⁵³ Acum, de ce? Dacă Satan ar ajunge să apuce Aceasta, el ar putea să facă mare pagubă. Există un lucru pe care el nu-l știe. Acum, el poate să interpreteze orice vrea el, și să personifice orice fel de dar, (eu sper că voi învățați), dar el nu poate să știe Aceasta. Aceasta nici măcar nu este scrisă în Cuvînt. Acesta este un secret total.

²⁵⁴ Îngerii, totul, a tăcut. Dacă ei au făcut o mișcare, aceasta ar putea să dea ceva afară, astfel ei doar au tăcut, au încetat harfele. Totul s-a oprit.

²⁵⁵ Șapte, numărul perfect al lui Dumnezeu. Șapte, [Fratele Branham bate în amvon de șapte ori—Ed.] doar drept în jos pe rînd. Șapte Tunete au emis drept împreună, de parcă ele pronunțau ceva. Observați, la timpul acela, Ioan a început să scrie Aceasta. El a zis, “Să nu scrii Aceasta.”

²⁵⁶ Isus nu a vorbit despre Aceasta. Ioan nu a putut să scrie Aceasta. Îngerii nu știu nimic despre Aceasta. Ce este Aceasta? Acesta este lucrul care, Isus a zis, “Chiar Îngerii din Cer nu au știut” nimic despre Aceasta. Vedeți? Vedeți? El nu a știut Aceasta, El însuși. A zis, “Numai Dumnezeu” ar ști Aceasta.

²⁵⁷ Dar El ne-a spus, cînd noi “începem să vedem aceste semne apărînd.” Acum voi ajungeți undeva? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] În regulă. Observați, noi “începem să vedem că apar aceste semne.” Vedeți?

Dacă Satan ar putea să apuce din Acesta . . .

258 Dacă voi vreți ca ceva să se întâmple. . . Acum, voi va trebui să luați cuvîntul meu pentru aceasta. Dacă eu planific să fac ceva, eu știu mai bine ca să nu spun la nimeni despre aceasta. Nu că persoana aceea ar spune aceasta, ci Satan o va auzi. Vedeți? El nu o poate obține, în inima mea acolo, atît timp cît Dumnezeu a închis-o cu Duhul Sfînt, astfel că încît este între mine și Dumnezeu. Vedeți? El nu știe nimic despre aceasta pînă cînd tu o vorbești, atunci el o aude. Și eu am încercat. . . eu spun oamenilor că eu voi face un cutare-cutare lucru, și priviți pe Diavolul cum întrerupe fiecare roată pe care el o poate, să ajungă acolo, vedeți, să ajungă înaintea mea. Dar dacă eu obțin descoperirea de la Dumnezeu, și doar nu spun nimic despre aceasta, atunci aceasta este altfel.

259 Rețineți, că Satan va încerca să personifice. El va încerca să personifice fiecare lucru pe care Biserica îl va face. El a încercat să o facă. Noi observăm aceasta, prin anticristul.

260 Dar acesta este un lucru pe care el nu-l poate personifica. Acolo nu va fi nici o mimică la acesta, vedeți, pentru că el nu cunoaște Aceasta. Nu există nici o cale ca el să cunoască Aceasta. Aceasta este a Treia Tragere. El doar nu știe nimic despre Aceasta. Vedeți? El nu înțelege Aceasta.

261 Însă acolo este un secret care zace dedesubtul Aceluia! [Fratele Branham bate în amvon o dată—Ed.] Glorie lui Dumnezeu în locurile Prea înalte! Eu nu mai pot gîndi la fel, tot restul vieții mele, cînd am văzut. Acum, eu nu știu ce. . . Eu cunosc următorul pas acolo, dar eu nu știu ce, cum să interpretez aceea. Aceasta nu va fi mult. Eu am scris aici jos, cînd s-a întîmplat aceasta, dacă voi puteți vedea aici, “Stop. Nu merge mai departe decît aceasta chiar aici.” Eu nu sînt înclinat să fiu un fanatic. Eu doar spun Adevărul.

262 Dar vă amintiți de ghetuță, care eu întotdeauna am încercat să explic cum că sufletul stătea lîngă *așa-și-așa*, și conștiința lăuntrică, și tot felul acela de lucru? Care, aceasta a făcut numai o mare grămadă de personificări să înceapă după aceasta. Cum ei trebuie să ia sus mîna, și să-i țină pe oameni, și să aibe vibrații? Fiecare a avut vibrații în mîinile lor.

263 Dar vă amintiți, cînd El m-a dus sus acolo, și a zis, “Aceasta este acea a Treia Tragere, și nimeni nu va ști Aceasta.” Vă amintiți asta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Vedeniile niciodată nu dau greș. Ele sînt perfect Adevărul.

264 Acum observați. Vă amintiți vedenia despre constelație? Charlie, eu. . . Aici ești tu.

265 Ceva se petrece, eu v-am spus, săptămîna aceasta, că voi. . . Aceasta era peste tot în jurul vostru, dar mă întreb dacă voi ați observat aceasta.

²⁶⁶ Vă amintiți constelația, despre vedenia Îngerilor, când am plecat de aici să merg la Arizona? [Adunarea zice, “Amin.”] Vă amintiți “*Cît Este Ceesul, Domnilor?*” [“Amin.”—Ed.] Vă amintiți aceea? Observați, acolo era numai o mare explozie de tunet, și au apărut șapte Îngeri. Este adevărat? [“Amin.”] O explozie de tunet, șapte Îngeri au apărut.

Și am văzut Mielul cînd el a deschis prima pecete, și am auzit, de parcă era glasul unui tunet, și una dintre cele patru făpturi a zis, Vino și vezi.

²⁶⁷ Observați, un tunet, Șapte Mesaje care au fost pecetluite și nu pot fi descoperite pînă în ultima zi, din această epocă. Vedeți ce vreau să spun? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

²⁶⁸ Acum, ați observat voi partea misterioasă din această săptămînă? Asta-i ceea ce este Aceasta. Asta-i ceea ce era Aceasta. Aceasta nu era o ființă umană, un—un om. Aceștia erau Îngerii Domnului. Observați.

²⁶⁹ Acolo sînt martori, din trei, șezînd înăuntrul aici, căci cu o săptămînă în urmă, cu puțin peste o săptămînă în urmă, eu eram sus, departe înapoi în munți, aproape la Mexico, cu doi frați care șed aici. Culegînd scăiete, sau scăieți de nisip, de pe cracul pantalonului meu; și o explozie a izbucnit, care aproape, se părea că, a zguduit munții jos. Acum, asta-i adevărat. Eu nu le-am spus fraților mei, dar ei au observat o deosebire.

²⁷⁰ Și El a zis către mine, “Acum fii gata. Mergi spre est. Iată interpretarea despre vedenia aceea.” Vedeți? Acum, ca voi să știți, Fratele Sothmann nu a obținut vînatul după care el a mers. Noi am încercat să-l obținem pentru el. Și El a zis, “Acum, diseară, ca un semn pentru tine, el nu are să o facă. Tu trebuie să te consacrezi la timpul acesta pentru vizitarea acestor Îngeri.” Și m-am simțit în afara mea, vă amintiți.

²⁷¹ Iar eu eram în vest. Îngerii veneau spre est. Și așa cum Ei veneau pe acolo, eu am fost ridicat sus cu Ei, (vă amintiți asta?) venind spre est. [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

²⁷² Și Fratele Fred, aici în seara aceasta, este un martor, și Fratele Norman. Așa cum noi am mers jos, eu aproape că l-am lămurit pe omul acela să stea și să-și obțină vînatul. Este asta adevărat, Frate Sothmann? [Fratele Fred Sothmann, “Amin.”—Ed.] Da, acolo, stă chiar acolo. L-am lămurit; dar, totuși, El a zis, “El nu o să o facă.” Eu nu am spus nimic; am mers înainte.

²⁷³ Ceva, șezînd lîngă marginea cortului, în ziua care... Îți amintești, Frate Sothmann. Și eu, îndată ce unele lucruri au fost spuse, că eu te-am pus pe tine și Fratele Norman... Unde este Fratele Norman? Înapoi acolo. I-am pus sub jurămînt, că ei nu vor menționa ce avea loc. Este asta adevărat? [Frații zic,

“Amin. Acela este adevărul.”—Ed.] M-am întors eu în jur și am pășit la o parte de la acel cort, în felul *acesta*? Este asta adevărat? [“Asta-i adevărat.”]

²⁷⁴ Deoarece, aceasta este ceea ce era, exact ceea ce era, și știam că eu nu puteam să o spun pînă s-a întîmplat, să văd dacă oamenii o să înțeleagă aceasta.

²⁷⁵ Și voi ați observat? “Acel un Înger,” am zis, “înăuntru acolo, era un Înger straniu.” El s-a uitat mai mult la mine decît oricare din restul din Ei. Vă amintiți asta? [Adunarea, “Amin.”] Ei erau într-o constelație; trei pe o parte, și unul pe vîrf. Și acel chiar de lîngă mine aici, numărînd de la stînga la dreapta, ar fi fost al șaptelea Înger. El a fost mai strălucitor, a însemnat mai mult pentru mine decît restul din Ei. Vă amintiți? Eu am spus, “El avea pieptul lui afară, în felul *acesta*, și zbura spre est” (vă amintiți) “în felul *acesta*.” Am zis, “El m-a ridicat sus; m-a ridicat sus.” Vă amintiți asta? [“Amin.”]

²⁷⁶ Aici este Acesta, acela cu Pecetea a Șaptea, lucrul despre care eu m-am întrebat toată viața mea. Amin! Celelalte Peceti au însemnat mult pentru mine, desigur, dar, oh, voi nu știți ce a însemnat Aceasta, pentru o dată în viață! [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori—Ed.]

²⁷⁷ M-am rugat, am strigat către Dumnezeu. Eu—eu—eu... După acel miting de la Phoenix... Oricare din oamenii, de acolo cu mine, știu. Eu m-am întins în munți.

²⁷⁸ Într-o dimineață, m-am sculat și am mers sus în Sabino Canyon, acei mari, zgronțuroși, munți înalți. Și eu am mers sus acolo. Și acolo este o cărăruie de mers pe jos, după ce tu mergi la o parte, mergi înainte în sus în Lemmon Mountain, care este treizeci de mile pe jos, aproape cam treizeci de picioare de zăpadă sus acolo. Astfel, sus în munți, foarte devreme înainte de ziuă, mergînd sus prin această cărăruie, pietrele rostogolindu-se înainte. M-am simțit călăuzit să mă întorc pe *aici*. Și m-am întors, și am mers sus în ceva mari, stînci zimțate, oh, Doamne, sute de picioare înălțime.

²⁷⁹ Și am îngenunchiat jos între acele stînci. Am așezat jos Biblia *aceasta*, și am așezat jos această carte... *acest* carnețel. [Fratele Branham își arată Biblia și carnetul—Ed.] Am zis, “Doamne Dumnezeule, ce înseamnă vedenia aceasta? Eu—eu sînt—eu sînt...” Am zis, “Doamne, aceasta... Înseamnă aceasta moartea mea?”

²⁸⁰ Vă amintiți, eu v-am spus, “M-am gîndit că aceasta ar putea însemna moartea mea, pentru că ceva a explodat încît aceasta m-a zguduit doar în bucăți.” Vă amintiți aceasta. Cîți știu asta, au auzit aceasta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Păi, sigur, vedeți, toți dintre voi. Și eu credeam că aceasta ar putea însemna moartea mea.

281 Și atunci în cameră, am zis, “Era... Ce—ce—ce a fost aceasta, Doamne. Ce—ce înseamnă aceasta? Înseamnă că eu am să mor? Dacă da, în regulă, eu nu am să spun familiei mele. Doar lasă-mă să mă duc, vezi, dacă lucrarea mea este terminată.” Și am zis... .

282 Acum, ce era aceasta? Dar El a trimis un martor înapoi, vă amintiți că eu v-am spus asta, că nu asta era. Aceasta era înaintarea lucrării mele. Oh, oh, oh! Voi pricepeți aceasta? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Vedeți? Și șezînd sus în Sabino Canyon... .

283 Tatăl Ceresc cunoaște aceasta. Doar așa de adevărat după cum voi vedeți aceasta venind la îndeplinire, acei Îngeri au venit drept jos și au adevărit fiecare Mesaj de a fi la fel. Atunci, voi știți dacă Acesta vine de la Dumnezeu, sau nu. Acesta a fost spus dinainte, vouă, printr-o vedenie. Eu nu am putut să vă spun pînă cînd s-a terminat serviciul, deoarece mi s-a interzis.

284 În Sabino Canyon, șezînd sus acolo în dimineața aceea, mi-am avut miinile sus. Și a mea... . Vîntul mi-a suflat jos pălăria mea neagră veche. Cînd... . Eu stăteam acolo, cu miinile mele ridicate, rugîndu-mă. Am zis, “Doamne Dumnezeu, ce înseamnă asta? Eu nu pot să înțeleg aceasta, Doamne. Ce o să fac eu? Dacă acesta este timpul meu de plecare Acasă, lasă-mă să mă duc aici sus, aici este unde ei nu mă vor găsi niciodată. Eu nu vreau pe nimeni să jelească pe aici, dacă eu mă duc. Eu—eu vreau doar ca familia să creadă că eu am luat doar o plimbare. Iar ei nu mă vor găsi. Ascunde-mă departe pe undeva. Dacă eu urmează să mă duc, păi, lasă-mă să mă duc. Poate Joseph va găsi Biblia mea așezată aici, într-o zi, și lasă-l să O folosească. Vezi, dacă eu am să mă duc, lasă-mă să mă duc, Doamne.” Și mi-am avut miinile întinse. Și, dintr-o dată, ceva mi-a lovit mîna.

285 Eu nu știu. Eu nu pot spune. Am adormit? Eu nu știu. M-am dus într-o transă? Eu nu știu. A fost aceasta o vedenie? Eu nu vă pot spune. Singurul lucru pe care eu îl pot spune este ce eu... . Întocmai același lucru cum erau Îngerii aceia!

286 Și aceasta mi-a lovit mîna. Și am privit, și aceasta era o sabie. Și ea avea mînerul de perlă, foarte frumos; și avea o gardă peste acesta, din aur. Iar lama părea ca ceva ca un crom, ca argintul, numai că aceasta era foarte strălucitoare. Și ea era așa rombic ascuțită, oh, Doamne! Și mă gîndeam, “Nu este acesta cel mai frumos lucru!” Doar se potrivea în mîna mea! Mă gîndeam, “Asta este grozav de frumoasă. Dar,” am zis, “măi, mie întotdeauna îmi este teamă de lucrurile alea, o sabie.” M-am gîndit, “Ce voi face eu cu asta?”

287 Și doar atunci un Glas s-a zguduit în jos pe acolo, care a clătînat stîncile. A zis, “Aceasta este Sabia Regelui!” Și atunci am ieșit afară din aceasta.

288 “Sabia Regelui.” Acum, dacă Acesta a zis, “O sabie a unui rege . . .” Dar El a zis, “Sabia Regelui.” Și există numai unul “Regele,” și acela este Dumnezeu. Și El avea o Sabie, care este Cuvîntul Lui, prin care eu am trăit. Aceea, așa să mă ajute, Dumnezeu; stînd peste amvonul Lui sfînt aici, cu acest Cuvînt sfînt așezat aici! Acesta este Cuvîntul! Amin! Oh, în ce zi trăim noi! Ce lucru măreț! Vedeți taina și secretul? A Treia . . .

289 Stînd acolo cînd aceasta m-a părăsit, Ceva doar a venit la mine și a zis, “Nu te teme.” Acum, eu nu am auzit nici un glas. Parcă înlăuntrul meu, a vorbit. Eu trebuie doar să vă spun adevărul, întocmai exact ce s-a întîmplat. Ceva a atins, și a zis, “Nu te teme. Aceasta este acea a Treia Tragere.” [A Treia Fază—Trans.]

290 A Treia Tragere! Vă amintiți Aceasta? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] El a zis, “Tu ai avut așa de mulți imitatori la aceasta, ceea ce tu ai încercat să explici. Dar,” a zis, “nici măcar să nu încerci, Aceasta.” Vă amintiți aceasta? Cîți își amintesc vedenia aceea? [“Amin.”] Păi, aceasta este peste tot. Aceasta este pe bandă, și pretutindeni. Aceasta era cam cu șase ani în urmă, șapte ani în urmă. Era șapte ani în urmă. A zis, “Să nu încerci să explici Aceasta.” A zis, “Aceasta este a Treia Tragere, dar Eu te voi întîlni înăuntru acolo.” Este adevărat? [“Amin.”] El a zis, “Să nu încerci . . .”

291 Eu stăteam cu o—o ghetuță de bebeluș, cînd El mi-a spus. A zis, “Acum fă Prima ta Tragere. Și cînd tu o faci, peștele va fugi după momeală.” A zis, “Atunci urmărește a Doua ta Tragere,” a zis, “deoarece Acesta va fi numai pește mic.” El a zis, “Atunci a Treia Tragere îl va prinde.”

292 Și toți acei lucrători au venit în jurul meu, au zis, “Frate Branham, noi știm că tu poți să o faci! Aleluia! Frate Branham!” Acolo este unde eu mă leg întotdeauna, cu o grămadă de predicatori. Vedeți? Eu iubesc oamenii. Ei vor ca tu să explici totul, *asta, aceea*.

293 Și am zis, “Păi, uh, uh, uh,” am zis, “Eu nu știu.” Am zis, “Eu am înțeles pescuitul. Acum,” am zis, “acum, primul lucru care-l faci . . . Iată cum se face aceasta. Tu vezi toți peștii în jur; tu trebuie să smucești momeala.” Păi, aceea este exact tactica pescuitului. Astfel am zis, “Smucește momeala. Acum, voi vedeți, cînd am smucit momeala, prima dată, acum peștele o ia după aceasta.” Dar ei erau cei mici. Și asta era doar cum ei prindeau.

294 Astfel atunci eu—eu am zis, “Atunci voi veți—voi veți așeza . . .” Și am smuls-o afară, pe mal. Și eu aveam un pește, dar acesta arăta ca o piele peste momeală, acesta era doar . . . acesta era așa de mic.

295 Și atunci eu stăteam acolo, și Ceva a zis, “Eu ți-am spus să nu faci asta!”

296 Am început să plîng. Tot firul a fost încîlcit în jurul meu, în felul *acesta*. Și eu am... stăteam acolo, plîngînd, cu capul în jos în felul *acesta*. Am zis, “Dumnezeule! Oh, eu... Iartă-mă! Eu—eu sînt o persoană proastă. Doamne, să nu... Iartă-mă.” Și eu—eu am avut firul *acesta*.

297 Și aceea, ce eu aveam în mîna mea, era o ghetuță de bebeluș, cam *așa* de lungă. Și eu aveam sfoara aceea, era cam *așa* de mare rotundă ca degetul meu, cam o jumătate de țol, parcă. Și ochiul în această gheată era doar cam de mărimea unei... mai mică decît o—o o șaisprezecime, probabil, dintr-un țol, în ochi [cam doi milimetri la gaura șiretului—Trans.]. Și eu am încercat să bag șiretul în această ghetuță, cu această mare sfoară de țol. Ah!

298 A venit un Glas, a zis, “Tu nu poți să înveți pe bebeluși Penticostali lucruri supranaturale.” A zis, “Acum, lasă-i în pace!”

299 Și tocmai atunci El m-a ridicat sus. El m-a dus sus, și m-a așezat sus departe de tot, unde se desfășura o adunare. Părea ca un cort sau o catedrală, de vreun fel. Și am privit, și acolo era o cutie mică, parcă, un loc mic acolo pe o parte. Și am văzut că Lumina aceea vorbea către cineva, deasupra mea, Lumina aceea pe care voi o vedeți acolo pe fotografie. Ea s-a învîrtit într-o parte de la mine, în felul *acesta*, și a mers peste cortul acela. Și a zis, “Eu te voi întîlni acolo.” Și a zis, “Aceasta va fi a Treia Tragere, și tu nu o să spui Aceasta la nimeni.”

Și în Sabino Canyon, El a zis, “Aceasta este a Treia Tragere.”

300 Și acolo sînt trei lucruri mari care merg cu Aceasta. Și unul s-a desfășurat astăzi... sau ieri; celălalt s-a desfășurat astăzi; și acolo este un lucru pe care eu nu îl pot interpreta, deoarece acesta este într-o limbă necunoscută. Dar eu am stat drept acolo și m-am uitat chiar drept la El. Și aceasta este a Treia Tragere care vine sus. [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.] Și Duhul Sfînt al lui Dumnezeu... Oh, Doamne!

Acela este motivul că tot Cerul a fost tăcut.

301 Acum, eu—eu mai bine mă opresc chiar aici, vedeți. Eu doar—eu doar mă simt controlat, să nu mai spun nimic despre Aceasta. Vedeți?

302 Astfel, doar rețineți, Pecetea a Șaptea, motivul că Aceasta nu a fost deschisă. [Fratele Branham bate în amvon de șase ori—Ed.] Vedeți, motivul că El nu a descoperit Aceasta, nimeni nu trebuie să știe despre Aceasta.

303 Și eu vreau ca voi să știți că înainte chiar ca eu să cunosc vreun Cuvînt despre Aceasta, vedenia aceea a venit cu ani în urmă. Vă amintiți asta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Și aici

este Ea, întocmai cum a fost astalaltă, alunecă chiar drept în Cuvînt exact unde era Ea. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.] Și Dumnezeu cunoaște inima mea, eu niciodată nu m-am gîndit la un astfel de lucru ca Acela, și aici era Acesta. Este mai tîrziu decît ne gîndim. Aha. Oh, Doamne!

³⁰⁴ Asta arată că Aceasta este de la Dumnezeu, căci, vedeți, Aceasta se potrivește exact în promisiunile lui Dumnezeu, de la sfîrșitul—Mesajului. Voi observați. Observați acum, pentru Mesajul sfîrșitului de timp, această Pecete. De fapt, El—El a descoperit cele șase Peceti, dar El nu spune nimic despre a Șaptea. Și Pecetea timpului sfîrșitului, cînd Aceasta începe, va fi absolut un secret total, conform cu Biblia, înainte de a ști Aceea. Și amintiți-vă, Apocalipsa 10:1-7, 1 la 7, capitolul 10:1 la 7, “La sfîrșitul Mesajului îngerului al șaptelea, toate tainele lui Dumnezeu vor fi cunoscute.” Noi sîntem la timpul sfîrșitului, deschiderea celei de a Șaptea Peceti.

³⁰⁵ Acum, cum am știut eu? Zilele trecute, Duminica trecută, azi este o săptămîină, cînd eu am predicat despre “Fiți smeriți! Fiți smeriți! Amintiți-vă, Dumnezeu lucrează în lucrurile mici.” Eu nu mi-am dat seama despre ce vorbea într-adevăr aceasta. Și acum eu o văd. Aceasta este într-un fel așa de smerit! Voi v-ați gîndi că ceva de felul acesta ar fi descoperit la Vatican sau... Dar Acesta vine întocmai ca Ioan Botezătorul. Aceasta vine ca nașterea Domnului nostru, într-un grajd. Glorie lui Dumnezeu! Așa să mă ajute, ceasul este aproape! Amin! Noi sîntem aici. Oh, Doamne!

³⁰⁶ Acum vedeți voi aceasta, Adevărul despre vedenia lui Dumnezeu, cei șapte Îngeri aducîndu-mă de la vest? Ei veneau de la vest, venind înapoi la est, aducînd aici pentru acest Mesaj din seara aceasta. [Fratele Branham bate în amvon de două ori—Ed.] Oh, Doamne!

³⁰⁷ Acum, Glasul acelui mare tunet, și misiunea care a fost adusă aici, a fost descoperit, că Aceasta...și dovedit că Aceasta era de la Dumnezeu. Doar gîndiți-vă acum. Eu nu am știut aceste Peceti, și ele au fost descoperite săptămîina aceasta. S-a gîndit cineva la asta, despre acei șapte Îngeri fiind Acesta, fiind Mesajul care venea înainte, acei Îngeri aducîndu-mă înapoi aici pentru Asta? Vedeți?

³⁰⁸ Amintiți-vă, Mesagerul al șaptelea era...Cei șapte Mesageri erau...Acel Unul cunoscut mie, al șaptelea Înger, Acesta mi-a apărut mai mult decît oricare. Acum, vedeți, ei stăteau în felul *acesta*. Acum, noi doar vrem ca voi să observați. Iar eu stăteam *aici*, iar eu îi priveam pe ceilalți...

³⁰⁹ Vedeți, una, primul grup, de păsări mici, penele toate bătute jos. Vă amintiți de ele? Și ele toate au zburat spre est. Și al doilea grup, au fost mai strălucitoare, păsări mai mari,

arătau ca porumbeii, cu aripi ascuțite. Ele au zburat spre est. Prima Tragere, a Doua Tragere, și apoi următoarea erau Îngeri. Și cum. . .

³¹⁰ Eu stăteam chiar acolo, și această explozie a plecat. Iar eu mă uitam *încoace*, înspre vest, și Ei au venit și doar m-au ridicat sus, înăuntru Acolo. Eu am mers direct afară din conștiința mea. Și unul dintre Ei, venind, era Acela care s-a uitat așa ciudat la mine, era Acela pe a mea. . . Ar fi la stînga, unde eu am intrat în constelație. Dar numărînd de la stînga la dreapta, acesta ar fi fost al șaptelea Înger, vedeți, venind dincoace. Acum, rețineți, cei șapte Mesageri.

³¹¹ Vă reamintiți piramida de Stîncă albă, din visul lui Junior Jackson pe care eu vi l-am interpretat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Vedeți? Observați, în seara în care eu am plecat, și eu. . . Acolo au venit șase visuri, și fiecare din ele direct la același lucru. Apoi a început vedenia, și m-a trimis în vest. Și, Junior, el privea în timp ce. . . Observați. Priviți cit de perfect!

³¹² Acum, eu—eu sper și mă încredințez că voi oamenii vă dați seama că eu încerc să pun acest har pe Isus Cristos, Care este Autorul la toată Aceasta. Și singurul motiv că voi nu m-ați auzit niciodată înainte să vorbesc în felul acesta, în viața voastră, însă ceasul acesta se apropie. Înțelegeți? Înțelegeți? Observați.

³¹³ Acum să o facem sigur, pentru voi, astfel ca aceasta să poată fi pătrunsă jos. Eu mă pregătesc să vă părăsesc din nou. Eu nu știu unde mă voi duce. Eu trebuie să predic Evanghelia în alte locuri. Dar acum, că. . .

³¹⁴ Voi ați putea zice, “Eu am auzit tot felul acela de fanatism.” Eu nu știu ce; eu nu pot judeca vreun alt om.

³¹⁵ Eu trebuie numai să răspund față de Dumnezeu pentru ceea ce eu. . . pentru—pentru mine însumi. Dar a existat vreodată că eu v-am spus vouă ceva în Numele Domnului, care nu era adevărat, în toți acești ani? [Adunarea zice, “Nu.”—Ed.] Nimeni altul nu poate spune astfel, deoarece eu întodeauna am spus aceasta întocmai în felul în care El a spus-o.

³¹⁶ Acum lăsați-mă doar să vă arăt că aceasta este exact adevărat, și să o confirm.

³¹⁷ Acum amintiți-vă, “Dacă acolo va fi unul spiritual sau un profet, Eu Domnul voi vorbi către el în vedenii, și îi voi face cunoscut lui prin visuri.” Interpretînd visuri, este asta. Iosif, el putea interpreta visuri, și să vorbească și—și să vadă vedenii. Este asta adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

³¹⁸ Acum observați aceasta. Că, acum, cînd aceasta a avut loc, Junior stătea într-un cîmp care avea un—avea o mare piramidă pe acesta, în felul acesta. Și acolo era ceva scris pe pietre, și eu

am descoperit Acea pentru oameni. Este asta adevărat, Junior? [Fratele Junior Jackson zice, “Asta-i adevărat.”—Ed.] Cam cu un an înainte să se întâmple.

³¹⁹ Și observați următorul lucru acum. Eu am luat un fel de bară și am tăiat Aceasta jos, și în interior era Piatră albă care nu avea nimic scris pe Ea. Și, la timpul acela, eu am pornit-o spre vest. Și eu le-am spus la toți, am zis, “Să nu mergeți afară în vest. Stați aici și priviți la Aceasta pînă mă reîntorc.” Am mers în vest, pentru explozie; m-am întors înapoi la est, cu Duhul Sfînt interpretînd acest Cuvînt nescris. Acum, dacă aceea nu este perfect Dumnezeu Atotputernic, eu vreau ca voi să știți ce este.

³²⁰ Pentru ce încerc eu să spun asta, prieteni? Este ca să vă arăt că noi sîntem la timpul sfîrșitului. Acum, dacă celelalte sînt perfect la țanc cu Cuvîntul, așa este Aceasta perfect la țanc cu Cuvîntul! Noi sîntem aici. Noi sîntem la sfîrșit, prietenilor.

³²¹ Curînd aceasta va fi “timpul s-a terminat.” Milioane își vor pierde viețile lor. Milioane vor fi, care cred acum că ei sînt mîntuiți, vor fi socotiți carne de tun pentru epoca atomică. Noi trăim în ultima oră. Prin harul Atotputernicului Dumnezeu, prin ajutorul Lui la poporul Lui, ca ei să poată să privească înainte la aparația în curînd a lui Cristos! “Pînă cînd, Frate Branham?” Poate douăzeci de ani; poate în cincizeci de ani; poate într-o sută de ani. Eu nu știu. Și poate că dimineată; poate încă în seara aceasta. Eu nu știu. Și dacă cineva zice că ei știu, ei sînt greșiți. Vedeți? Ei nu știu. Dumnezeu, numai, știe.

³²² Acum observați. Așa să mă ajute, prin Dumnezeu, eu spun Adevărul, că Acestea îmi sînt discernute spiritual, discernute de către Duhul Sfînt. Și, prin fiecare din Ele, și-a identificat locul Ei în Biblie.

³²³ Acum, ce este acest mare secret care zace sub această Pecete, eu nu știu. Eu nu cunosc aceasta. Eu nu am putut să-mi dau seama. Eu nu am putut să spun Aceasta, doar ce Aceasta—doar ce a spus Aceasta, dar eu știu că Aceasta era acele Șapte Tunete exprimîndu-se chiar aproape împreună, doar bătînd în șapte timpuri diferite. Și Aceasta s-a desfășurat în altceva ce eu am văzut. Atunci, cînd eu am văzut Asta, eu m-am uitat după interpretare. Aceasta a zburat acolo peste, și eu nu am putut să pricep Aceasta. Aceasta este exact corect. Vedeți? Încă nu este tocmai ora pentru Aceasta.

³²⁴ Dar, Aceasta se mută în acel ciclu, vedeți. Aceasta vine sus aproape. Astfel, lucrul de făcut pentru voi este să vă amintiți că eu vă vorbesc în Numele Domnului. Fiți pregătiți, pentru că voi nu știți la ce timp se poate întîmpla ceva.

325 Acum, cînd asta ajunge pe bandă, care Aceasta este, aceea probabil că va trimite zece mii dintre prietenii mei departe de la mine. Pentru că, ei o să spună, că, "Fratele Branham încearcă să se pună pe sine, și să se facă pe sine, un—un slujitor sau un profet, sau ceva, înaintea lui Dumnezeu." Lăsați-mă să vă spun, frații mei, că aceea este o eroare.

326 Eu vă spun numai ce eu am văzut și ce mi s-a spus. Și acum voi—voi faceți ce vreți voi. Eu nu știu cine urmează să...ce urmează să aibe loc. Eu nu știu. Eu doar știu că acele Șapte Tuncete ține taina aceea. Cerurile au fost liniștite. Fiecare înțelege? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Acesta ar putea fi timpul, acesta ar putea fi ceasul acum, că această persoană mare pe care noi o așteptăm să se ridice pe scenă ar putea să răsară pe scenă.

327 Poate această slujbă, cu care eu am încercat să duc pe oameni înapoi la Cuvînt, a așezat o temelie; și dacă aceasta a așezat, eu am să vă părăsesc, de-a binelea. Acolo nu vor fi doi dintre noi aici la același timp. Vedeți? Dacă aceasta este, el va crește; eu voi descrește. Eu nu știu.

328 Dar eu am fost privilegiat, de Dumnezeu, să privesc și să văd ce era Aceasta, vedeți, să o văd desfășurîndu-se pînă așa de mult. Acum, acela este Adevărul.

329 Și eu sînt sigur că voi ați observat lucrurile care s-au întîmplat săptămîna aceasta. Eu sînt sigur că voi l-ați observat pe acel băiețaș Collins zăcînd acolo, murind, seara cealaltă; acea micuță, fetiță cu leucemie.

330 Împărăția lui Dumnezeu vine. Și Aceasta devine mai mult de la negativ la pozitiv, așa cum a fost. Acum, aceea nu ar trebui să-i zugrume pe oameni. De la justificare, la sanctificare, la botezul Duhului Sfînt, și apoi *aici, aici*. Vedeți? Noi doar ne apropiem mai aproape de Dumnezeu, tot timpul.

331 Nu puteți voi vedea, lucrători Metodști, cum că Mesajul vostru despre sanctificare era peste acela care l-a predicat Luther?

332 Voi Penticostalilor, nu puteți voi vedea că mesajul vostru despre botez este dincolo de acela care l-au predicat Metodștii? Voi știți ce vreau eu să spun?

333 Oh, noi am avut o mulțime de lucruri să meargă înainte! Și asta este corect. Și dacă există cineva care nesocotește răul, iar oamenii spun ceva care sînt de fapt minciuni și nu Adevărul, eu urăsc asta.

334 Dar eu—eu iubesc Adevărul solid, indiferent cît de mult întreprue Acesta pe *aici* sau pe *acolo*. Dacă Acesta este Adevăr, Dumnezeu Îl va arăta în final ca Adevăr. Și dacă El nu face asta, curînd într-una din aceste zile, atunci vedenia mea nu era corectă. Acum voi vedeți unde tocmai m-am pus pe mine însumi.

335 “Cînd va fi aceasta, Frate Branham?” Eu nu vă pot spune. Eu nu știu.

336 Dar, într-una din aceste zile, dacă noi nu ne mai întîlnim pe acest pămînt, noi o să ne întîlnim acolo la—scaunul de judecată al lui Cristos. Și voi veți afla, că, în camera aceea, descoperirea venea de la Dumnezeu, întocmai cum au venit toate celelalte, că Ele... Una din tainele despre acea Pecete, motivul că Ea nu a fost descoperită, Aceasta era Șapte Tunete care au exprimat glasurile Lor. Și acolo este Aceasta, perfect. Deoarece, nimic nu cunoaște ceva despre Aceasta. Aceasta nici măcar nu a fost scris. Astfel, noi sîntem la timpul sfîrșitului. Noi sîntem aici. Eu mulțumesc lui Dumnezeu pentru Cuvîntul Lui.

337 Eu îi mulțumesc Lui pentru Isus Cristos. Căci, fără ca să-l trimiță pe El pentru—ispășirea de păcatele noastre, noi toți am fi într-o mare murdărie de păcat, fără nici o nădejde. Dar, prin harul Lui, Sîngele Lui—Lui curăță tot păcatul. Întocmai ca picătura de cerneală într-o găleată de Clorox, voi niciodată nu o să mai găsiți cerneala. Cînd păcatele noastre sînt mărturisite, acestea sînt puse în Sîngele lui Isus Cristos; ele niciodată nu vor mai fi știute. Dumnezeu le uită; ele nici măcar nu au fost făcute. Și atît timp cît Jertfa aceea stă acolo într-o ispășire pentru noi, atunci asta este tot. Asta este, vedeți. Noi—noi nu mai sîntem păcătoși. Noi sîntem Creștini, prin harul lui Dumnezeu. Amintiți-vă, în noi înșine noi probabil că am fi tot atît de răi cum noi am fost vreodată. Dar, vedeți, harul lui Dumnezeu a apărut pentru noi, și asta este ceea ce ne-a făcut ce noi sîntem astăzi, frați și surori Creștini.

338 Aceasta a fost o săptămînă grozavă pentru mine. Eu sînt obosit. Mîntea mea este obosită. Deoarece eu—eu am... cu tot ce am putut eu mai bine. Și ceva straniu se desfășura, fiecare zi. Eu eram uimit; să pășesc în cameră, și să fiu acolo pentru cîteva minute, și să văd Ceva că doar mă întoarce complet în jur.

339 Și, aici, eu mergeam înăuntru acolo și luam sus notițele. Eu luam cărți de Dr. Smith, Uriah Smith, și, oh, toți—scriitorii și fiecare lucru, și citesc înăuntru, citesc jos în cărțile lor. Eu zic, “Acum *aici* este Pecetea a Șasea. *Aici* este Pecetea a Patra. Acum ce zice omul acesta? El ar zice, ‘Păi, Aceasta era *asta*, *aceea*, sau *cealaltă*.’” Eu mă uitam dincoace și iau un alt om. El a zis că Aceasta era *cutare-și-cutare*. Și se părea parcă eu doar... Aceasta doar nu mergea corect. Vedeți?

340 Apoi m-am gîndit, “Păi, ce este Aceasta, Doamne?” Și eu umblam în sus și-n jos pe dușumea o vreme. Eu îngenunchiam jos și mă rugam. Am mers înapoi și am luat Biblia; șed jos, și citesc. Umblu înainte și înapoi.

³⁴¹ Apoi, cu totul dintr-o dată, cînd eu am tăcut, aici s-a desfășurat Aceasta în felul acesta. Apoi eu apucam foarte repede un creion, și începeam să scriu Aceasta jos în felul acesta, orice am văzut eu și făceam. Urmărind Aceasta, în felul acesta, pînă cînd am avut Aceasta scrisă jos.

³⁴² Apoi eu luam, restul zilei, și mergeam jos și urmăream Asta, și vedeam dacă Aceasta se lega peste tot în jos prin Scripturi. Apoi, “Dovediți toate lucrurile.” Vedeți? Eu am Asta aici.

³⁴³ Și mă gîndesc, “Acum, acolo erau mulți oameni care aveau vedenii. Acolo erau mulți în revelații.” Dacă aceasta este contrară la Cuvînt, lăsați-o în pace; asta-i adevărat, lăsați-o în pace.

³⁴⁴ Acum, acum, atunci eu duceam Aceasta chiar jos în felul *acesta*, o duceam jos în felul *acesta*. Eu însemnam jos lucruri mici aici. Mă gîndeam, “Păi, acum, clasa va fi bucuroasă să audă asta, pentru că aceasta leagă *aici* și leagă *acolo*. Acum, să vedem, ce zice asta *aici*? Da. Și, da, aici este aceasta, chiar *aici*.” Vedeți?

³⁴⁵ Și O aduc înapoi prin Biblie, și am legat lucrul jos, în decursul săptămîinii. Acolo este Aceasta, pe benzi. Voi sînteți bine veniți la ele. Și eu am făcut aceasta după cea mai bună cunoștință a mea, sub pîrtășia Creștină, harul lui Dumnezeu, către toți oamenii, prin Isus Cristos. Eu am făcut cît am știut eu de bine.

³⁴⁶ Voi ați fost una din cele mai bune clase. Nimeni nu ar fi putut să șadă acolo ceva mai bine. Voi toți ați venit înăuntru aici la ora unu în zi, pînă la ora cinci, pînă oricînd ei au deschis biserica și au adus... au lăsat oamenii să intre. Voi ați stat în frig; voi ați stat în zăpadă; voi ați făcut totul; ați stat în jurul pereților, pînă v-au durut picioarele. Eu vedeam pe bărbați, așezați jos; le lăsau pe femei să șadă. Și alții stăteau în felul acesta, șezînd în jur. Mă gîndeam, “Doamne, întreaga...”

³⁴⁷ Aceasta a fost o săptămînă misterioasă. Întregul lucru a fost cumva ciudat, cum, cînd oamenii vin, îi vezi stînd în jur pe afară, în ferestre, în uși, înapoi prin spate, pretutindeni, ascultînd. Și atît cît un orator, eu sînt departe de a fi un orator. Eu—eu am atîta inteligență, să știu că eu nu sînt, că eu nu sînt un orator. Dar de ce ședeau oamenii și ascultau în felul acesta? De ce făceau ei aceasta? Ei nu au venit să audă o persoană ca mine. Dar ei au venit deoarece acolo este Ceva în aceasta, atrăgînd un popor la Aceasta. Vedeți? Acolo este Ceva în aceasta, care îi atrage.

³⁴⁸ Așa cum soția mea a stat aici la platformă și a cîntat, cînd am început:

Ei vin de la Est și Vest,
 Ei vin de la țara îndepărtată,
 Să sărbătorească cu Regele, să prânzească ca
 musafir al Lui;
 Ce binecuvîntați sînt acești pelerini!
 Privind fața Lui aureolată
 Aprinsă cu Lumină Divină;
 Binecuvîntați părtași ai harului Său,
 Ca nestemate în coroana Lui să strălucească.

349 Fie ca voi întotdeauna să purtați asta în minte, “Să fiți o nestemată în Coroana lui Isus Cristos.” Pavel a spus către Biserică, “Voi sînteți—voi sînteți juvaerurile, nestematele din Coroana Lui.” Noi vrem să fim nestematele din Coroana lui Isus Cristos.

350 Noi nu vrem, niciodată să nu puneți un om în aceasta. Voi să uitați orice lucru despre mine. Eu sînt fratele vostru, un păcătos mîntuit prin har, nepotrivit să trăiesc. Acesta este exact adevărul. Eu nu spun asta ca să fiu umilit; acelea sînt fapte. Nu există nimic în mine, nici un lucru sănătos, deloc.

351 Dar harul lui Dumnezeu a lăsat sărmanii mei, ochi slabi să privească dincolo de perdeaua timpului și să vadă lucrurile acelea acolo, și am venit înapoi.

352 Cînd eu eram un băiețuș, am iubit pe oameni. Eu întotdeauna am vrut ca cineva să mă iubească și să vorbească cu mine. Nimeni nu făcea aceasta, din cauza numelui familiei. Nimeni nu vorbea cu mine.

353 Dar cînd eu mi-am făcut predarea către Dumnezeu, atunci . . . Poporul nostru, obîrșia, fiind Irlandeză, mă gîndeam, “Poate . . . Ei erau toți Catolici, și poate că aceea ar fi Aceasta.” Am mers *acolo*, și El era cumva. Și am mers jos la Prima biserică Baptistă, și El era într-un alt fel.

Am zis, “Doamne, acolo trebuie să fie vreo cale care este adevărată.”

Și Ceva a zis, “Aceasta este Cuvîntul.”

Eu am ținut acel Cuvînt. Priviți la fiecare vedenie, pretutindeni.

354 Ziua cînd am așezat acea piatră de temelie acolo, și am pus aceea înăuntru acolo, eu am scris acolo ce mi-a arătat El în dimineața aceea într-o vedenie. “Fii stăruitor în sezon, și afară din sezon; muștră cu toată îndelunga răbdare și învățătura. Căci va veni timpul cînd ei nu vor suferi Învățătura sănătoasă; ci după poftele lor proprii își vor da pentru ei împreună, învățători, avînd mîncărime la urechi; și se vor întoarce de la Adevăr, înspre născociri.” Și eu am văzut

pe acei doi pomi, lângă care am stat, fac tocmai același lucru. Asta-i adevărat. Și ia te uită. Și aceea este adevărat. Și, acum, voi nu o să... .

³⁵⁵ Rețineți. Lăsați-mă să vă îndemn din nou. Nu ziceți, “Îți mulțumesc,” la nimeni, deloc. Să nu ziceți, să credeți că, vreun lucrător sau ceva, vreun om muritor; că există ceva bun privitor la el. Pentru că, nu există. Mie nu-mi pasă cine este el. Nu există nimic bun la vreun om. Asta-i adevărat.

³⁵⁶ Dacă acolo sînt o grămadă întreagă de trîmbițe așezate acolo, și una din ele trebuia să sune o anumită muzică, acesta este omul... . Acele trîmbițe sînt perfect mute. Omul este acela care poate suna trîmbița, care știe ce urmează el să facă, care ridică sus trîmbița. Trîmbița nu are nimic de a face cu asta. Sunetul vine de la o inteligență în spatele ei. Asta-i adevărat. Astfel, toate trîmbițele sînt la fel.

³⁵⁷ Toți oamenii sînt la fel. Toți Creștinii sînt la fel. Nu există oameni mari printre noi. Noi nu sîntem oameni mari, nu femei mari. Noi sîntem toți frați și surori, toți la fel, în aceeași categorie. Noi nu sîntem “mari.” Unul nu face pe unul mai mare decît pe celălalt, nici un lucru deloc, să o facă. Nu, domnule. Ci noi toți sîntem doar ființe umane.

³⁵⁸ Nu încercați să interpretați lucrurile. Nu încercați să faceți nimic mai mult decît doar să trăiți o viață apropiată, dînd laudă și onoare lui Isus Cristos. Fiecare înțelege asta acum? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Amin. Iubiți-L din toată inima voastră. Faceți voi aceasta? [“Amin.”]

Eu Îl iubesc, (Și eu Îl voi!), eu Îl iubesc
Pentru că El m-a iubit mai întîi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

³⁵⁹ Laudă lui Dumnezeu! Înțelege fiecare cu desăvîrșire? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Crede fiecare? [“Amin.”] Vă amintiți cînd am început întîi, “Cine a crezut mărturia noastră? La cine îi este descoperit brațul Domnului?” V-a descoperit El vouă, mila Lui, bunătatea Lui? [“Amin.”] Amin. Doar rețineți, iubiți-L din toată inima voastră.

³⁶⁰ Eu mă duc înapoi acasă acum. Eu voi fi înapoi aici din nou, cu voia Domnului, în jurul lui întîi Iunie.

³⁶¹ Poate, dacă Domnul pune aceasta pe inima mea, poate cîndva în această vară devreme, cam Iunie sau pe undeva, poate devreme în toamnă, dacă Domnul zăbovește, mi-ar place să vin înapoi și să fixez alte șapte seri, pentru ultimele Șapte Trîmbițe. V-ar place asta? V-ar place aceasta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Vă veți ruga pentru mine, ca Dumnezeu să mă ajute? [“Amin.”] În regulă.

³⁶² Pînă cînd eu vă întîlnesc din nou, amintiți-vă acest cîntec bun vechi:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întîi
Și mi-a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

³⁶³ Acum eu vreau ca voi să vă aplecați capul. Eu vreau să mă rog pentru voi. Înainte ca păstorul să elibereze, eu vreau să mă rog pentru voi.

³⁶⁴ Tatăl nostru Ceresc, fie ca oamenii, Doamne, să înțeleagă. Care, eu sînt sigur că acolo sînt unii care nu înțeleg. Însă, Tată, fie ca ei—ei să cunoască obiectivul. Și fie ca ei să înțeleagă, Tată, căci—căci acesta este harul Tău către ei că aceste lucruri sînt descoperite. Și eu vreau să-Ți mulțumesc, Doamne, pentru cunoștința de a ști aceste lucruri pe care Tu ni le-ai descoperit.

³⁶⁵ Și eu mă rog pentru fiecare care este aici, fiecare care a participat la adunări. Dacă acolo sînt unii care nu cred, fie ca, Doamne, ei să devină credincioși.

³⁶⁶ Mă rog pentru toți care vor auzi Mesajul prin bandă. Și dacă Acesta cade, ceea ce El o să cadă, fără îndoială, în casele și locurile a multor necredincioși care vor fi diferiți; dar, Tată, eu mă rog pentru fiecare, ca înainte ca ei să spună vreun cuvînt hulitor, ca ei să poată întîi să se așeze jos și să cerceteze Scripturile de ceea ce a fost spus, și atunci să spună către Tine că ei cu adevărat sînt sinceri și vor să știe dacă acesta este Adevărul, sau nu. Iar eu mă rog pentru ei, Tată.

³⁶⁷ Și eu mă rog pentru aceștia care au stat de-a lungul acestor pereți, care au stat afară, care au șezut în mașinile lor, pentru copiii mici, și pentru toți care au fost înăuntru. Și doar toți dintre ei, Doamne, eu mă rog pentru ei.

³⁶⁸ Și mă rog ca rugăciunilor mele să li se răspundă, ca Tu să-i binecuvîntezi. Întîi, Doamne, dă fiecăruia Viață Eternă. Mă rog ca acolo să nu fie nici unul dintre ei pierdut, nici unul.

³⁶⁹ Și acum, Tată, noi nu știm cînd va fi acest eveniment mareț. Dar cînd noi vedem că apar aceste semne, și întîmplări Scripturale, aceasta ne încălzește inimile noastre peste măsură. Și mă rog, Dumnezeu Tată, ca Tu să ne ajuți.

³⁷⁰ Mă rog ca Tu să ajuți pe scumpul nostru păstor, Fratele Neville. Fă-l, Doamne, plin de har și plin de putere, și cu înțelegere, ca el să poată lua această Hrană depozitată și să hrănească Mieii lui Dumnezeu.

³⁷¹ Doamne, eu mă rog ca Tu să ții boala departe de noi. Fie ca aceasta să vină la îndeplinire, că atunci cînd oamenii devin bolnavi, ca ei să-și aducă aminte că prezentul și atotsuficientul Sînge al Domnului Isus stă pe altar, să facă o ispășire. Și eu mă rog ca ei să fie vindecați imediat.

³⁷² Și mă rog ca Tu să ții puterea lui Satan departe de ei, de a-i descuraja, sau să încerce să-i facă să formeze culte. Sau, doar ține toate puterile vrăjmașului departe, Doamne. Sfințește-ne spre Cuvîntul Tău. Admite aceasta, Doamne.

³⁷³ Apoi, Doamne, mă rog ca Tu să mă ajuți. Eu—eu—eu încep să mă veștejesc, Doamne. Eu știu că zilele mele nu pot să mai fie prea multe. Și mă rog ca Tu să mă ajuți, să mă lași să fiu devotat, Doamne, și cinstit și sincer, ca eu să pot fi în stare să port Mesajul atît de departe cît este acesta ordonat ca eu să-l port. Și cînd se ajunge la timpul în care eu trebuie să mă întind jos, și eu ajung jos la Rîu, și valurile încep să vină înăuntru, O Dumnezeule, fie ca eu să fiu în stare să înmînez această veche Sabie la altcineva care va fi cinstit cu Aceasta, Doamne, și va duce Adevărul. Admite aceasta, Doamne. Și, pînă atunci, ajută-mă să fiu tare și sănătos, și curajos.

³⁷⁴ Ajută biserica mea. Binecuvîntează-ne împreună, Doamne. Noi sîntem ai Tăi. Noi simțim acum că Duhul Tău este printre noi. Noi credem că Tu vei răspunde rugăciunilor noastre. Căci, noi ne predăm la Tine, cu Cuvîntul Tău, pentru slujbă pentru restul zilelor noastre pe acest pămînt, în Numele Fiului lui Dumnezeu, Isus Cristos, preaiubitul nostru Salvator, pentru slava Lui. Amin.

Eu... (Dumnezeu să vă binecuvînteze!)... Eu
Îl iubesc, (cu toată inima mea),
Deoarece El m-a iubit mai întîi.

Dumnezeu să te binecuvînteze, Frate Neville.

³⁷⁵ [Adunarea continuă să cînte, *Eu Îl Iubesc*. Fratele Orman Neville eliberează în rugăciune—Ed.]

PECETEA A ȘAPTEA CONTINUĂ

³⁷⁶ [Fratele Branham original nu a dat drumul la conținutul precedent din paragrafele 261-374, dar, în schimb, a continuat Luni, 25 Martie, 1963, paragrafele 377-414, ca încheiere autorizată a benzii *Pecetei a Șaptea* să fie distribuită la timpul acela.—Ed.]

³⁷⁷ Va fi un lucru bun că el nu cunoaște nimic despre Aceasta. Deoarece, dacă el cunoștea, atunci el ar personifica Aceea. Acela este trucul lui în a face lucrurile.

³⁷⁸ Astfel, de aceea, Dumnezeu a făcut Aceasta așa de ascunsă la întreaga lume, chiar și la Cer, încît nu există nici o cale de a înțelege Aceasta, numai așa cum Dumnezeu va descoperi Aceasta, Însuși.

³⁷⁹ Acum eu vreau ca voi să observați, în seara aceasta, că Pecetea a Șasea, acolo era un—un triplu scop al Pecetei a Șasea.

Acolo era un scop triplu al călăreților pe cai.

³⁸⁰ Acolo era un scop triplu în toate aceste lucruri. Aceea ne aduce înapoi la un trei. Și un șapte, iarăși, vedeți, Șapte Peceti, Șapte Potire, și așa mai departe. Acum, în treiuri și șapți, este numărul lui Dumnezeu în matematicile Lui de a descoperi Cuvîntul Lui.

³⁸¹ Acum voi observați, ca în—călăreți, acum, acolo au mers afară trei cai. Unul din ei era unul alb, unul era unul roșu, unul era unul negru. Și apoi, în al patrulea cal, păi, toți dintre ei au fost amestecați laolaltă. Vedeți, un triplu scop.

³⁸² Acum, Dumnezeu a făcut același lucru. Dumnezeu a făcut la fel cînd El a trimis afară leul Lui, care era Cuvîntul Lui, să combată anticristul.

³⁸³ Apoi noi aflăm că El a trimis afară boul de-a lungul timpului de—perioada necazului, animalul de jertfă. Și în această perioadă în necaz, aceea era tot ce puteau să facă oamenii, doar să lucreze, sclavi, și să se ofere pe ei ca o jertfă.

³⁸⁴ Apoi noi aflăm, în epoca următoare, care era epoca reformatoilor, Dumnezeu a trimis afară înțelepciunea unui om, un cap ca de om pe o Făptură, care era puterea care a mers înainte în reformatori.

³⁸⁵ Acum ați observat voi? Fiecare...Nu-i de mirare că oamenii din aceste zile încă trăiesc în amintiri, așa cum era aceasta de la epoca reformatoilor, deoarece ei văd aceasta în—felul ecleziastic de a privi la aceasta. Ei văd aceasta în felul în care au învățat-o seminariile. Acela era felul lui Dumnezeu la un timp, dar noi am trăit dincolo de aceea.

³⁸⁶ Noi sîntem în epoca vulturului, descoperirea să fie descoperită, întregul lucru. Acum comparați aceasta cu Apocalipsa capitolul al 10-lea, versetul 1 la 7. Și noi vom vedea aici în această Apocalipsă, Apocalipsa aici, 10:1 la 7, că, “În zilele sunării Mesajului îngerului al șaptelea, urma să se sfîrșească toate tainele lui Dumnezeu.”

³⁸⁷ Acum noi aflăm, de asemeni, în aceasta, că Pecetea a Șasea, fiind acum deschisă, aceasta era pentru un triplu scop. Acum, aici erau scopurile.

³⁸⁸ Primul lucru, era, că fecioara adormită trebuia să meargă prin perioada Necazului pentru purificare. Ea trebuia să fie curățită de păcatele ei de necredință și respingere a Mesajului. Aceasta, ei i s-a făcut în perioada Necazului. Noi vedem că ei o sfîrșesc aici în Apocalipsa 7, între al 6-lea și al 7-lea capitol aici, că ea a fost curățită, și ei i s-a dat robe. Acum, ea nu este Mireasa. Ci aceasta este biserica, oamenii curați care—care nu au avut ocazia, poate, să primească Mesajul, sau în vreun fel că ei erau orbiți de către acești profeți falși. Și ei—ei

nu au obținut o șansă și totuși ei sînt într-adevăr sinceri în inimă. Iar Dumnezeu le cunoaște inima lor. Și aici ei sînt curățîți, în decursul acestui timp.

³⁸⁹ Voi observați aceasta, un alt timp de curățire, acela este pentru Israel, cînd el se adună. Aceea este a doua desfășurare. Dumnezeu curățește pe Israel în perioada Necazului. Afară din milioanele care se vor aduna acolo, acolo va fi o selecție de o sută patruzeci și patru de mii, și ei vor fi curățîți, de asemeni. Dumnezeu curățește pe Israel.

³⁹⁰ Observați, acolo este un pămînt întreg care o să fie curățit. Acolo va fi un astfel de lucru încît luna, stelele, și toată natura, vor fi curățite. Voi vedeți ce este aceasta? Pămîntul se reînoiește pe sine, fiind curățit, pregătindu-se pentru Mileniu. Mileniul vine sus. Și, vedeți, orice lucru care are ceva murdărie în el o să fie curățit în timpul Peciții a Șasea.

³⁹¹ Acum, acum, voi observați? La deschiderea acestei Peciți a Șaptea, aceasta este de asemeni într-o taină triplă. Aceasta una, eu am . . . voi vorbi și am vorbit, că aceasta este taina celor Șapte Tunete. Cele Șapte Tunete în Cer vor desfășura această taină. Aceasta va fi chiar la Venirea lui Cristos, deoarece Cristos a spus că nimeni nu știa cînd El o să se întoarcă.

³⁹² Ați observat voi, cînd Iudeii L-au întrebat asta? Știți . . . Cînd noi comparăm Scriptura aici cu Matei 24, cu cele șase Peciți, Pecetea a Șaptea a fost lăsată afară. Deoarece, voi vedeți, Cristos a zis, "Numai Dumnezeu Însuși știe; nici măcar Îngerii." Nu-i de mirare, că Aceasta nici măcar nu era scrisă. Voi vedeți, ei au tăcut; nimic nu are loc atunci. Îngerii nu cunosc Aceasta. Nimeni nu știe cînd vine El.

³⁹³ Dar acolo va fi un—acolo va fi un—un Șapte Glasuri, ale acestor Tunete, care vor descoperi marea revelație la timpul acela. Astfel, eu cred, pentru noi care . . . Dacă noi nu știm Aceasta, și dacă noi . . . Aceasta nu va fi cunoscut pînă la timpul acela. Dar aceasta va fi descoperit în ziua aceea, în ceasul în care aceasta trebuie să fie descoperit. Astfel, lucrul ca noi să-l facem este să fim reverenți înaintea lui Dumnezeu, și să-L slujim, și să facem tot ce știm noi cum să facem, și să trăim vieți, Creștine bune. Aici, acum, noi aflăm că Pecetea a Șasea a fost deschisă pentru noi; noi vedem Aceasta. Și noi știm că această Pecete a Șaptea nu poate fi ruptă către public pînă cînd sosește ceasul acela.

³⁹⁴ Acum, acolo era ceva motiv că Dumnezeu a lăsat ca aceste Șapte Glasuri să tune. Deoarece, Aceasta trebuie să vină, vedeți. Pentru că . . . Noi aflăm căci Cristos, Mielul, a luat—Cartea în mîna Lui, și El a deschis acea Pecete a Șaptea. Dar, voi vedeți, aceasta este o taină ascunsă. Nimeni nu O cunoaște. Dar, Aceasta—Aceasta, drept împreună cu ceea ce El a spus,

“Nimeni nu o să știe Venirea Lui.” Ei de asemeni nu o să știe despre această taină de Șapte Tunete. Astfel, voi vedeți, aceasta este conectat împreună.

³⁹⁵ Atît de mult, noi avem o înțelegere despre Aceasta, astăzi, deoarece restul din Aceasta este toată desfășurată; însă aceasta nu este desfășurată. Dar șezînd în camera mea, și eu am auzit aceasta . . . sau, nu am auzit-o, adică, ci am văzut Aceasta că se desfășoară la aceste Șapte Tunete. Acum, asta este așa de departe cît noi putem merge, chiar acolo.

³⁹⁶ Și acum eu mă încredințez că toți și fiecare dintre voi vor sluji pe Dumnezeu și vor face ceea ce este drept. Și iubiți-L, toată viața voastră, și slujiți-L. Iar Dumnezeu va purta grijă de restul.

³⁹⁷ Acum, noi avem, în completare aici acum, prin harul lui Dumnezeu, toate tainele din cele șase Peceti care au fost pecetluite, și noi înțelegem și știm aici că Pecetea a Șaptea nu este să fie cunoscută la public.

³⁹⁸ Acum, Venirea Lui, la ceasul Venirii Lui, cînd nimicirea pămîntului, voi știți. El a spus acolo, “Care va fi semnul venirii sfîrșitului lumii?” În Matei 24, acolo unde ei L-au întrebato acea întrebare. El a mers jos la aceea. El a spus despre Israel fiind adunat ca o națiune, în al 31-lea verset, din Matei 24:31. Dar atunci El a început cu pildele, vedeți. Apoi voi vedeți . . . “Învățați o pildă de la smochin. Cînd voi îl vedeți că-i dă mugurii, păi, voi știți că primăvara este aproape. Și atunci cînd voi vedeți că aceasta se împlinește, atunci știți că timpul este aproape.” Vedeți, Israel adunîndu-se în propria lui patrie. Dar, voi observați, El a omis descoperirea acestei Peceti a Șaptea.

³⁹⁹ Și aici, cînd Pecetea a Șaptea, cînd El a deschis-O, El de asemeni a omis-O din nou, vedeți. Astfel noi vedem că Aceasta este o taină completă, de aceea încă nu este ceasul ca taina să fie cunoscută. De aceea, noi sîntem pînă aici, iar restul din Aceasta va fi cunoscut chiar cam în jurul timpului în care Isus apare din nou pe pămînt, pentru Mireasa Lui, sau orice are loc la timpul acela. Acum, pînă la acel timp, să ne rugăm doar toți, să trăim vieți, drepte, Creștine bune, privind înainte pentru Venirea Lui.

⁴⁰⁰ Și acum dacă această bandă s-ar întîmpla să cadă în mîna unor persoane pe undeva, să nu încercați să faceți un fel de ism din aceasta. Singurul lucru care să-l faceți, voi doar continuați să slujiți pe Dumnezeu. Deoarece, acest mare secret este așa de mareț încît Dumnezeu nu l-a lăsat nici măcar pe Ioan să-L scrie. Acesta a tunat afară, dar El . . . știind că, ne-a promis că Acesta o să fie deschis. Dar, pînă la acest timp, Acesta nu este deschis.

⁴⁰¹ Și acum noi sîntem recunoscători lui Dumnezeu pentru ceea ce El ne-a arătat. Eu ședeam în cameră sus acolo pentru

opt zile. Iar Mesajul pe care tocmai am terminat să vi-l explic, mulți dintre voi de aici vor înțelege. Și am promis că acolo era ceva ce se petrecea, spiritual, tot timpul, care eu eram sigur că voi ați pierdut aceasta. Și iată ce este aceasta; aceasta este adevărul absolută despre această interpretare a Scripturilor ca fiind trimisă de Dumnezeu.

⁴⁰² Deoarece, înainte ca noi chiar să fi mers în Aceasta, și eu am plecat să merg în vest, Domnul mi-a arătat o vedenie într-o zi, cam la ora zece, într-o dimineață. Și am venit și am explicat-o aici, aceea care am văzut-o; nu știam ce era aceasta. Aceasta era o constelație de șapte Îngeri. Noi vom reține asta. Voi veți obține aceasta pe bandă, numită, *Cît Este Ceasul, Domnule?* Păi, acum, asta este exact ceea ce voi vedeți acum. Cei șapte Îngeri. . . Eu eram în vest.

⁴⁰³ Vă amintiți, mesagerii cei mititei; ei au mers spre est. Ai doilea mesageri, porumbeii, păsări un pic mai mari, ei au mers spre est. Și atunci am privit. . . Ei erau cu mine, tot timpul. Acea era acea Prima și a Doua Tragere.

⁴⁰⁴ Acum, a Treia a venit de la vest, avîntîndu-se înainte cu mare, viteză grozavă, iar Ei m-au ridicat sus. Acea era venind înapoi spre est, cu taina despre aceste Șapte Peceti. Întocmai cum aceasta a spus în—în visul lui Junior Jackson, pe care Domnul m-a lăsat să-l interpretez pentru el acolo, “În interiorul acelei piramide acolo era Piatra albă pe care nu era scris.” Acela este motivul că eu trebuia să merg în vest, să conectez cu Mesajul acestor Îngeri, să vin înapoi aici să-L descopăr la biserică. Amintiți-vă, că am spus, “Lucrurile următoare care se întîmplă vor fi aici la biserică.” Acea este întocmai exact.

⁴⁰⁵ Un alt lucru, eu vreau ca voi să observați ce a avut loc. Și dacă voi ascultați la bandă, despre *Cît Este Ceasul, Domnule?*, voi veți observa că un Înger era foarte însemnat pentru mine. Ceilalți dintre Ei păreau doar obișnuiți. Dar acest Înger era un Înger însemnat. El era la stînga mea, în constelația în formă de o piramidă.

⁴⁰⁶ Și, vă amintiți, acesta era în piramidă, unde nu a fost scris pe Piatra albă misterioasă. Și îngerii m-au dus în acea piramidă din Ei înșiși, tainele lui Dumnezeu cunoscute numai Lor. Și, acum, Aceia erau Mesagerii care au venit să interpreteze piramida aceea, sau Mesajul acela despre secretul din aceste Șapte Peceti care stă în lăuntru piramidei.

⁴⁰⁷ Acum, Îngerul, era la stînga mea, ar fi într-adevăr ultimul, sau Îngerul al șaptelea, dacă noi i-am număra pe Ei de la stînga la dreapta. Deoarece, El era la stînga mea; eu privind la El, înspre vest, El venind înspre est, ar fi pe partea stîngă. Astfel, acela ar fi Mesajul ultimului înger, foarte însemnat. Vă

amintiți cum am spus că El Își avea, avea capul Lui înapoi; și marile Lui, aripi ascuțite; și cum a zburat El drept la mine. Acum, aceea este Pecetea a Șaptea. Aceasta încă este un lucru însemnat. Și noi sîntem. . . Noi nu știm ce este Aceasta, pînă acum, deoarece Aceasta nu este permis să fie ruptă.

⁴⁰⁸ Dar acum, fiecare dintre voi în adunare ați observat asta, ce adunare a fost aceasta! Fiecare doar părea să fie chiar pe capătul scaunului lor. Și fiecare stînd în jur aici, la unu, ora două după-amiază, așteptînd ca ușile să se deschidă, și să ajungă aici sus în față. Stînd în jurul pereților; mădulare amorțite, și fiecare lucru.

⁴⁰⁹ Ce este aceasta? Acesta era Duhul Sfînt trimițînd jos acești Mesageri, iar Ei ne-au descoperit Aceasta pentru noi. Și apoi observați cum Aceasta s-a potrivit cu Cuvîntul, exact.

⁴¹⁰ Și atunci să vă lase pe toți să cunoașteți că acesta este Adevărul, El a spus aceasta dinainte cam—cam cu două luni acum, sau mai mult, înainte să se întîmple. Căci, cînd am mers spre vest, neștiind Aceasta; am venit înapoi aici cu interpretarea așa cum El mi-a dat-O. Acum amintiți-vă, în vedenie, El nu mi-a spus un lucru în vedenie cînd El m-a luat sus. Mi-a fost frică, teamă că eu o să mor, să fiu omorît într-o explozie. Voi vedeți, Ei nu o puteau face.

⁴¹¹ Interpretarea a venit doar așa cum am avut nevoie de Ea, aceea era în cameră, și eu am dat-O afară întocmai cum El a dat-O.

⁴¹² Acum, voi vedeți, prieteni, vedeniile nu dau greș. Ele sînt întotdeauna perfecte. Ele sînt întocmai exact adevărate.

⁴¹³ Acum, vedenia, plus Cuvîntul, plus istoria, plus epocile bisericii, și totul, se îmbină împreună. Astfel, eu aș putea într-adevăr să spun, că, după cea mai bună înțelegere a mea, și conform cu Cuvîntul lui Dumnezeu, și vedenia, și descoperirea, interpretarea de acolo este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

⁴¹⁴ Acum, fie ca Domnul să vă binecuvînteze pe toți, pe fiecare, foarte din belșug, așa cum noi stăm acum și cîntăm acest bun cîntec vechi al bisericii. Dumnezeu să vă binecuvînteze, pe fiecare. Amin.

⁴¹⁵ [Fratele Branham adaugă următoarele patru rînduri, luate de la paragraful 374 din Mesajul lui de seara trecută, 24 Martie, 1963.—Ed.]

Eu. . . (Dumnezeu să vă binecuvînteze!) . . . eu
Îl iubesc, (cu toată inima mea),
Deoarece El m-a iubit mai întîi.

Dumnezeu să te binecuvînteze, Frate Neville.

Descoperirea Celor Șapte Peciți
(*The Revelation Of The Seven Seals*)

Aceste zece Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost date în Engleză la 17 Martie pînă la 24 Martie, 1963, la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., și *Pecetea a Șaptea* a continuat la 25 Martie la Sherwood Motel. Obținindu-se benzi originale mai clare și mai complete, aceste Mesaje au fost refăcute conform cu formatul prezent. S-a depus tot efortul să se transfere cu precizie Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică pe pagina tipărită, și sînt tipărite aici neprescurtat de către Voice of God Recordings.

Toate drepturile în această carte sînt rezervate. Această carte nu poate să fie vîndută, retipărită, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitare de fonduri fără exprimarea permisiunii în scris de la William Branham Evangelistic Association.

Publicată în Engleză în 1967. Retipărită în Engleză în 1992

Tipărită în Românește în 1994

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on any website other than www.branham.org, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org